

MARKEC

junij 2012

www.os-markovci.net

RAVNATELJ TUDI NASLEDNJIH 5 LET

5 let je že minilo, odkar je g. Ivan Štrafela nastopil kot ravnatelj OŠ Markovci. Ob koncu mandata nam je namenil nekaj besed.

LETOS OSVOJILI 3 ZLATA PRIZNANJA

Naši učenci so letos naši šoli prinesli tri najzlahtnejša priznanja z državnih tekmovanj: Mitja Kostanjevec, Nina Strelec in OPZ.

BRALNA PISMENOST

Pogovor s knjižničarjem, g. Milovanom Miluničen: "Pot do tekočega branja ni enostavna... Ampak, ko se branju prepustimo..."

LETO POTOVANJ PO EVROPI

NIZOZEMSKA

ANGLIJA

NEMČIJA

Srečanje z Ljubo Jenče
Predstavitev novinarjev

Ali si zasvojen z računalnikom?
Vaja dela mojstra

KAM PA GREJO?

Skupaj so preživeli devet let, ki so prav gotovo hitro minila. Sedaj so pred njimi nove preizkušnje, čaka jih obilo novega znanja, spoznali bodo nove obraze.

NAŠI ŠPORTNIKI

Učenci na naši šoli nismo le dobri v učenju, pisanju pesmi in igranju na instrumente, ampak tudi v različnih športih.

NAGRADA MARKEC

NAGRADO OŠ MARKOVCI
ZA POSEBNE DOSEŽKE
V TEM ŠOLSKEM LETU PREJME

MITJA KOSTANJEVEC

ŠOLSKO LETO 2011/2012

ŠOLA NAŠA VSAKDANJA

Življenje, ki ga živimo, v katerega vstopamo vsako jutro znova, je za nas povsem normalno. Čeprav mnogi učenci na videz ne marajo šole, najdemo v šoli dejansko najboljše prijatelje. Če ne bi hodili v šolo, ne bi poznali skoraj nobenih svojih vrstnikov. Šola ni mučilnica, kot radi rečejo mnogi, šola je v bistvu začetek našega življenja. S pomočjo šole uspemo v življenju.

Pri geografiji smo ravno »zaključili z Afriko«. Kar pretreslo me je, kakšno stanje je tam. Za nas je povsem normalno, da si zjutraj umijemo zobe, se oblečemo in gremo v šolo. Povsem normalno je, da vsak dan pojemo zajtrk, kosilo, večerjo in malico. Normalno je, da se zvečer stuširamo, se uležemo v toplo posteljo, smo na računalniku in gledamo televizijo. Nato zaspimo in to je to. Sploh se ne zavedamo, kako lepo življenje imamo! Kaj pa otroci iz Afrike? Tam tega ni. Otroci se rodijo obsojeni na smrt, kajti ni najosnovnejših dobrin, kot so hrana in voda.

Za elektronske naprave sploh še niso slišali niso, nam pa je to nekaj, brez česar si ne moremo predstavljati življenja. Nikoli ne okusijo sreče, med seboj se ne znajo pogovarjati, ne vedo pisati, ne vedo skoraj ničesar. Vzrok tega je šolanje. Saj sploh nimajo šol. Če je pa že kakšna, je slabo obiskana, predvsem zaradi premalo denarja za potrebnosti ter zaradi naporene »službe« afriških otrok, že pri zgodnjih letih. Izkoriščajo jih za delo v rudnikih, kjer so od jutra do večera in garajo za skoraj nič. Izpostavljeni so okužbam, v rudnikih se dušijo zaradi slabega zraka. Medtem ko je nam v šoli dolgočas ali pa tudi ne, afriški otroci hrepenijo po kapljici vode. Mi je doma pri tuširanju porabimo ogromno, to vemo vsi. Veliko naših vrstnikov tam umre, saj nimajo denarja za zdravljenje, hrano, nimajo pitne vode ...

Kličejo po pomoči – vendar jim le redki posamezniki po svetu, kjer ne vlada revščina, prisluhnejo in postanejo starši sveta ali pa redni darovalci kakšne organizacije.

Lahko smo srečni, da živimo na tem koncu sveta, da imamo osnovne življenjske potrebnosti in še veliko zraven. Da imamo pitno vodo, hrano, toplo posteljo in ljubeč dom... in šolo!

Lahko smo srečni, da nam starši lahko vse to omogočajo. Omogočajo nam izobraževanje v šoli, ki nam gre na živce, vendar se še ne zavedamo, kako pomembna je za nadaljnje življenje. Vsako šolsko leto posebej je izjemno pomembno.

Tukaj, pred seboj, imate skupek letošnjega delovanja, letošnjih dogodkov v šoli. Preberite si, kako je nam v šoli lepo in pomislite na otroke, ki tega nikoli ne doživijo.

Stefani Pivko, 8.b

MARKEC – glasilo učencev OŠ Markovci

Glasilo je nastalo pri izbirnem predmetu **ŠOLSKO NOVINARSTVO**

Glavni urednik:

Mitja KOSTANJEVEC, 9.a

Grafično oblikovanje:

Gregor ZMAZEK

Mentorica:

Irena Muršec

Fotografije:

arhiv OŠ Markovci

MARKEC

junij 2012

www.os-markovci.net

HEJ, POZDRAVLJENI, ZDRAVO, DOBER DAN ...

Kako bi vas še lahko pozdravil, ko sem se po dooolgih treh letih spet vrnil!?

Da, tri leta so minila, odkar sem vas nazadnje obiskal. Tisti, ki me poznate, tako ali tako veste, kdo sem, zakaj sem tukaj ... Ampak - na šoli se je zamenjalo precej obrazov od mojega zadnjega obiska. Torej, da se predstavim.

Sem Markec, šolsko glasilo Osnovne šole Markovci, in letos sem devetič med vami, čeprav je od mojega prvega obiska minilo že več kot XX let. Mislim, da se mnogi delavci šole še spominjajo tistega prvega Markeca, "navihanca s štrlečimi lasmi in navihanim pogledom".

Moje nastajanje je bilo malo oteženo (kriza, kriza in še kriza), zato so moji zagnani prijatelji novinarji čakali na usoden DA iz ust ravnatelja.

Tako kot zmeraj sem poln različnih zgodb iz glav učencev, v meni najdete vse; od spisov in pesmi do intervjujev, sanj naših devetošolcev in celo kviz o zasvojenosti z učenjem je našel prostor pri meni.

Ob zaključku mi preostane samo še to, da se poslovim od vas, ki me boste verjetno z največjim veseljem brali; in da se zahvalim vsem tistim – učencem in učiteljem - ki ste tako ali drugače pomagali ob mojem »rojstvu«.

Samo še to: **VESELE IN DOOOOLGE POČITNICE!**

VAŠ MARKEC

NAPOVEDNIK

4	BESEDA RAVNATELJA
6	PREDSTAVITEV NOVINARJEV
8	DEVETOŠOLCI
10	NAGRADA MARKEC
12	BRIHTNE GLAVCE
13	ŠPORTNIKI
14	BRALNA PISMENOST
15	ŠOLA IN KRAJ
23	VAJA DELA MOJSTRA
29	MALO ZA ŠALO MALO ZARES

ZADNJI DNEVI POUKA

18
JUNIJ

19
JUNIJ

20
JUNIJ

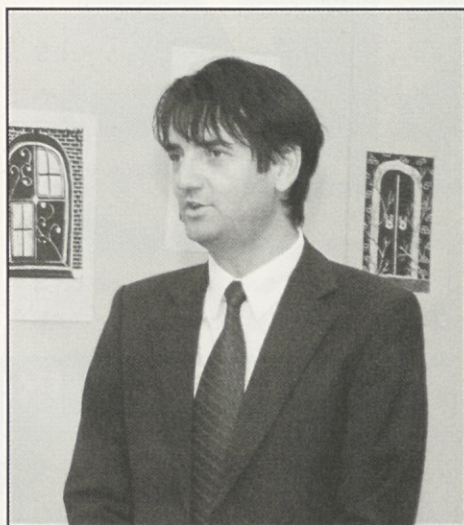
21
JUNIJ

22
JUNIJ

**KONEC
POUKA**

SLEDIMO VIZIJI!

Ravnateljju Ivanu Štrafeli se izteka petletni mandat vodenja naše osnovne šole. Ravnateljjevanje pa mu je zaupano tudi v naslednjem petletnem obdobju.

Izteka se mi petletni mandat vodenja šole in vrtca Markovci. Preden sem se odločil, da ponovno kandidiram za to mesto, sem se vprašal kakšen ravnatelj sem. Po temeljitem premisleku sem se odločil, da želim nadaljevati in nadgraditi zastavljeno delo. Nadaljnje vodenje naše šole in vrtca bo temeljilo na mojem dosedanjem delu. Zato se bom v uvodu dotaknil nekaj najpomembnejših segmentov delovanja naše šole in vrtca pod mojim dosedanjim vodstvom. Težko je oceniti tisto, česar del si. Ob oceni si lahko preveč subjektiven ali preveč kritičen, ker se bojiš, da bi pozitivna ocena lahko bila samohvala, preveč kritična pa ne bi odražala objektivnega, pa vendarle lahko zaključim na osnovi različnih analiz, da sta naša šola in vrtec bila v času mojega ravnateljjevanja uspešna. Vsakoletne evalvacije našega dela so pokazale dokaj visoko (v povprečju nad 80 %) stopnjo zadovoljstva. Skozi različne instrumentarije smo učence, starše in delavce šole na različnih področjih našega delovanja povpraševali po njihovem zadovoljstvu. Pomembno je to, da nikoli na nobenem področju stanje ni bilo alarmantno. Tista področja, ki so imela stopnjo nekoliko nižjo, pa smo se trudili izboljšati. Da smo bili uspešni, nam je priznavalo tudi okolje. Občina Markovci nam je za uspešno delo podelila priznanje in plaketo Občine Markovci. Za dobro in uspešno sodelovanje pa smo dobili priznanja številnih društev in organizacij znotraj občine in tudi širše. Zveza kulturnih društev nam je podelila naziv »Kulturna šola«. Ta naziv smo si pridobili na

osnovi zares širokega spektra kulturnih dejavnosti, ki ob rednem šolskem delu potekajo na naši šoli. Po svojih dobrih kulturnih prireditvah smo prepoznavni že v širšem okolju. Z odlično prireditvijo smo obeležili 200 letnico šolstva v Markovcih, katere se je udeležil tudi minister za šolstvo. Ob tej priložnosti smo izdali 160 strani obsežni zbornik, v katerem smo se sprehodili skozi zgodovino šolstva v Markovcih. Pripravili pa smo tudi odmevno razstavo. Vsako leto smo aktivno vključeni v fašenk v Markovcih.

Uspešni smo bili tudi na pedagoškem področju. Učni načrt in predmetnik sta bila vsako leto v celoti realizirana. Sledili smo novostim na pedagoškem področju kot sta projekta "obvezni drugi tuji jezik in fleksibilni predmetnik". Izvajali smo različne nadstandardne dejavnosti kot so šole v naravi, plavalni tečaji, tabori, fakultativni pouk tujega jezika in računalništva tudi že v vrtcu. Vsako leto teče preko 30 različnih interesnih dejavnosti. Dosegali smo dobre rezultate na različnih športnih tekmovanjih in tekmovanji iz znanja. Pomemben segment je tudi mednarodno sodelovanje, saj so naši učenci in delavci bili v okviru različnih projektov v Italiji, Belgiji, Franciji, na Nizozemskem in v Nemčiji. Dve leti smo bili središče študijski skupin za strokovne delavce za pet področij. Strokovni in tehnični delavci so se redno permanentno izobraževali. S šolskim letom 2010/11 smo začeli s projektom Zdrav življenjski slog, v letošnjem letu pa smo pričeli s projektom Popestrimo šolo.

Veliko pozornosti smo namenjali nabavi

didaktičnih sredstev, posodabljanju IKT tehnologije in urejanju šolske stavbe. V sodelovanju z Občino Markovci smo preuredili 2 igralnici za potrebe vrtca, prenovili smo vrteško igrišče, obnovili smo vse sanitarije, obnovili in opremili smo garderobe učencev, obnovili smo šolsko kuhinjo, razširili in obnovili smo šolsko knjižnico, prebarvali smo večino šolskih prostorov in zunanje lesene površine, obnovili smo zbornico in dogradili dodatno pisarno, zamenjali smo dotrajano pohištvo (mize, stoli).

Skrbeli smo za urejeno okolico, za kar smo dobili priznanje Turističnega društva Markovci.

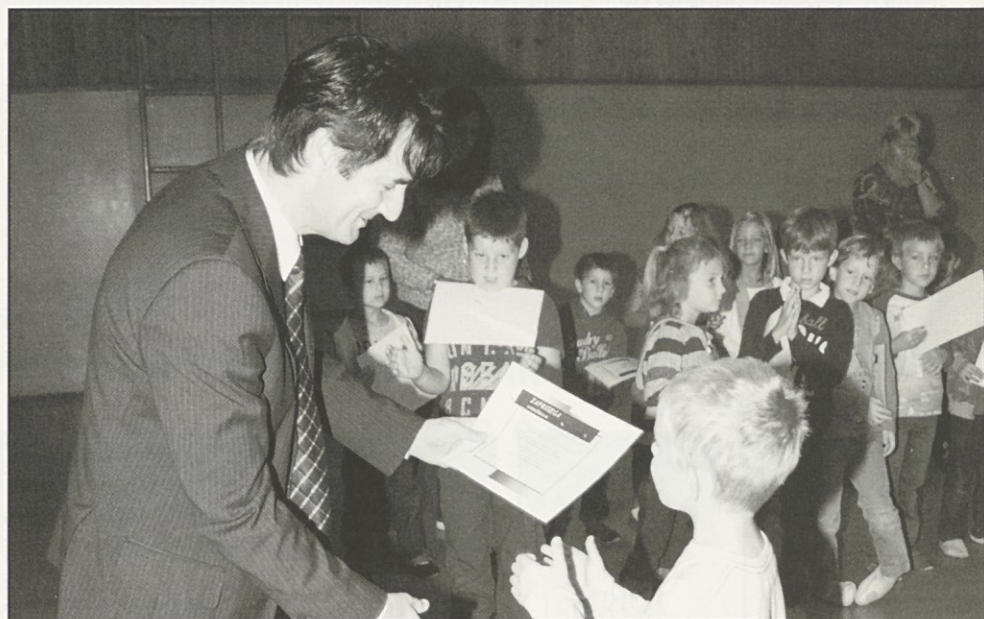
Dobro smo sodelovali s starši in okoljem.

Starši so svoja mnenja, predloge in pripombe oblikovali na sejah sveta staršev. Z njimi pa smo sodelovali še na roditeljskih sestankih, govorilnih urah in individualnih oz. skupinskih pogovorih.

Prisluhnili smo tudi neformalnim pobudam s strani staršev. Kritike, zahteve ter pobude in želje staršev smo skrbno obravnavali na konferencah učiteljskega zbora ter jih, če je bilo vsebinsko in organizacijsko to mogoče, tudi upoštevali. Težave smo pogosto reševali s pomočjo pogovorov in soočenj vseh udeležencev.

Šola se je aktivno vključevala v okolje. Učenci in učitelji naše šole so vključeni v različne aktivnosti zunaj šole in s tem šola vsekakor prispeva del k razvoju in napredku domačega kraja in širše družbene skupnosti. Sodelovali smo z različnimi institucijami v Občini Markovci in drugod.

Šola se je s svojim programom

Podelitev diplom prvošolčkom ob sprejemu v šolsko skupnost.

vključevala v večino prireditev, ki so potekale v domačem okolju. Zastavljene cilje, ki jih želimo doseči v kratkoročnem in dolgoročnem obdobju, smo oblikovali na osnovi vrednot, vizije, poslanstva, dosedanjih izkušenj pri delu, dosedanjih rezultatov šole, materialnih potreb za izvedbo vzgojno-izobraževalnega procesa ter rezultatov anketiranj strokovnih delavcev, učencev in staršev.

Cilje vsako leto operacionaliziramo v letnem delovnem načrtu, o njihovi realizaciji pa poročamo v letnem poročilu.

Imamo oblikovano vizijo naše šole in vrtca, v kateri so jasni in prepoznavni cilji, ki povedo, kakšno šolo in vrtec želimo in ju tudi gradimo.

V šoli se vsak dan oblikujejo poti, ki se nikoli ne končajo. Vodijo naprej, s popotnico znanja, ki nam ga uspe skupaj z otroki usvojiti. Znanje predstavlja vrednoto in zavedanje njegovega pomena v nadaljnjem življenju.

Moj osnovni cilj je ustvarjanje kakovostne šole in vrtca, ki bosta poleg pridobivanja znanja prispevala tudi k oblikovanju otrokove osebnosti. Prispreev pri slednjem pa pomeni tople človeški odnos, sprejetost in varno okolje, v katerem se naši otroci pripravljajo za vstop v svet odraslega. V bližnji prihodnosti bo za vse nas velika pridobitev izgradnja novega vrtca.

Občina Markovci se je odločila, da bo že v tem letu začela z gradnjo novega devetoddelčnega vrtca, ki bo po predvidevanjih končan do konca koledarskega leta. S pridobitvijo novega vrtca se bodo pogoji dela izboljšali, vpis pa bomo lahko omogočili vsem otrokom Občine. Z novim vrtcem pa se bo sprostila tudi prostorska stiska v šoli. Sedanja šolska stavba je montažnega tipa in je stara 33 let. Njena življenjska doba se počasi izteka, zato bo potrebno začeti z aktivnostmi za gradnjo nove šole.

Pri mojem delu mi bo osnovno vodilo vizija šole in vrtca.

VIZIJA ŠOLE IN VRTCA

Otrokom želimo omogočiti, da se razvijejo v samostojne, odgovorne, svobodne in ustvarjalne ljudi, ki bodo mogli in znali uporabljati svoje intelektualne, telesne in duševne sposobnosti.

Ivan Štrafela, ravnatelj

KONČNI IZLET

V četrtek, 31. 5., smo se učenci sedmih razredov odpravili na končni izlet.

Najprej smo se odpravili v Mozirski gaj. Na začetku smo imeli prosto in smo lahko občudovali ta park cvetja. Čez nekaj časa pa smo imeli voden program. Tamkajšnji vodič nam je najprej pokazal ribnik, nato pa smo dobili delovne liste in odšli do reke Savinje in na zanimiv način »proučili« živa bitja v reki. Zabavno je bilo hoditi po vodi in loviti živalce. Vsi smo se zelo zabavali. Svoje ugotovitve smo zapisali na delovne liste. Z avtobusom smo se odpeljali do Velenjskega gradu. Ko smo pešačili po hribu navzgor do gradu, nas je ulovil dež. Mokri smo prisopihali na grad. Vodič nam je grad razkazal in nam povedal nekaj o njegovi zgodovini. V gradu smo videli galerijo, srednjeveško gostilno in srednjeveško trgovino. Na gradu je predstavljeno življenje v srednjem veku, mi pa živimo v sodobnosti, zato smo si ogledali tudi »sodobno« trgovino. Odpravili smo se namreč v nakupovalni center. Nekaj smo si kupili, se najedli v McDonald'su, potem pa odšli na mojo najljubšo točko izleta. V adrenalinski park. Tam smo dobili pasove in čelade. Preden smo odšli na progo, so nam pokazali kako in kaj, da bomo varno plezali. Proge so bile označene po težavnosti. Kdor si je upal, je lahko šel na najtežjo progo, ki je bila dovoljena za nas. Jaz sem seveda šla. Obljubila sem si, da jo bom preplezala. In res. Bila sem vesela, saj sem se lahko zvečer doma pohvalila pred atijem, češ, kako sem bila pogumna. Na poti domov smo vsi veselo prepevali, saj smo vedeli, da smo preživeli še en čudovit dan.

Doma sem hitela pripovedovati, vse kar se mi je zgodilo. Zvečer pa sem prijetno utrujena padla v posteljo.

Špela Vrtačnik, 7. b

... **Ana Ambrož**, učenka 8.b. razreda. Kot izbirni predmet sem si izbrala šolsko novinarstvo. Za njega sem se odločila, ker sem radovedna, kaj se dogaja v šoli in izven nje. Zelo sem tudi vesela, da bomo izdali svoj časopis – Markeca.

... **David**, pišem se Korpič. Doma sem v Prvencih. Za novinarstvo sem se odločil, ker me zelo veseli ustvarjanje časopisov in vse, kar se dogaja pri novinarskem krožku.

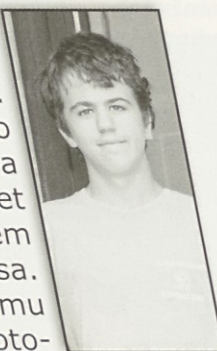
... **Adriana Horvat**, obiskujem 8.a razred. Za šolsko novinarstvo sem se odločila predvsem zato, ker me že od nekdaj zanima življenje novinarjev. Najbolj me zanimajo šolske novice. Rada pišem različne novice in intervjuje.

... **Jernej Golob**. Živim v Strelcih. Obiskujem 8.b razred osnovne šole Markovci. Letos sem izmed izbirnih predmetov izbral tudi šolsko novinarstvo, saj me zanima delo novinarja. Rad raziskujem, berem in zbiram podatke, saj ob tem veliko novega in zanimivega izvem. Zanima me veliko področij: znanost, astronomija, naravni pojavi, daljne dežele, življenje ljudi... Pogosto je dan prekratek za dejavnosti, ki bi jih zraven obveznosti še želel opraviti. Popoldneve in večere si moram zato dobro organizirati, saj dvakrat tedensko obiskujem tudi treninge v Aikido klubu na Ptuj. Vseeno pa najdem čas za prijatelje, internet in domače.

... **Mitja Kostanjevec**, učenec 9. A razreda in letos sem se iz zanimanja vpisal na izbirni predmet šolsko novinarstvo. Zmeraj so obstajala naključja in eno izmed naključij je želelo ravno to, da sem najstarejši pri novinarstvu. In spet naslednje naključje je hotelo, da sem postal glavni urednik šolskega časopisa. Na koncu te skope, kratke, marsikomu »brezvezne« predstavitev sem ugotovil, da je vse skupaj eno gromozansko naključje.

... **Sara Porič**, učenka 8.a razreda. Zelo sem radovedna, želim veliko raziskovati, ravno zato sem se odločila, da bom kot izbirni predmet med drugim izbrala tudi šolsko novinarstvo. Veselim se tudi dela v skupinah ter pripravljanja šolskega časopisa – Markeca.

SEM...

... **Patrik**. Za šolsko novinarstvo sem se odločil zato, ker rad intervjuvam ljudi in me zanima delo novinarjev.

.... IN PRED VAMI JE NAŠ MARKEC – VELIKO UŽITKOV PRI BRANJU!

... **Vanesa Janžekovič** in obiskujem 8.b razred. Novinarstvo me je pritegnilo takoj, ko smo dobili liste, kjer smo morali označiti, katere izbirne predmete hočemo obiskovati. Ampak, zakaj prav novinarstvo? Zato, ker me delo novinarja zanima in hočem spoznati, kakšen je občutek, ko intervjuvaš različne osebe, ko pišeš svoje članke... Torej, pri tem izbirnem predmetu sem pripravljena dati vse od sebe. Želim si, da bi s skupnimi močmi naredili takšen šolski časopis, kot ga še do sedaj ni bilo.

... **Alen Kupec**. Med mojimi izbirnimi predmeti je tudi šolsko novinarstvo. Za ta predmet sem se odločil, ker me zanima delo novinarjev, predvsem pa, kakšno je njihovo življenje, če so ves čas na poti.

... **Saša Kolarič** in obiskujem 8. a razred.

Torej, zakaj sem se odločila za šolsko novinarstvo... Hmm. Rada pišem o drugih osnovnošolcih in nasploh o vsem. Najprej sem bila v dvomih (mi bo novinarstvo všeč ali ne), toda poskusiti ni greh. Ugotovila sem, da je delo novinarja naporeno, a hkrati zabavno in poučno. Nimam »velikega« besednega zaklada, zato bi bilo to vse!

... **Tina Zaplotnik**. Hodim v 8.b. Zakaj sem se odločila za novinarstvo? Preprosto vprašanje. Zato, ker me je že ime pritegnilo k temu predmetu in ker se mi velikokrat v glavi porodi vprašanje "Kaj je novega". Prav gotovo si vsak učenec želi izvedeti, kaj se dogaja po šoli in seveda tudi drugod po svetu. Novinarji imajo zame zanimivo delo ter zvedo vse, kar se dogaja po tem širnem svetu. To zanima tudi mene.

... **Stefani**. Večinoma sem dobre volje, razen ko res česa nimam narejenega niti približno tako, kot bi hotela. Učenje mi je dolgočasno, ampak vedno zberem moči in se vsak predmet naučim tako, da ni »pod trojko«. Sem zelo radovedna, rada klepetam in pišem spise. Prav te tri lastnosti so me pripeljale k šolskem novinarstvu. Tam sedaj skupaj z meni podobnimi ustvarjamo in uživamo bolj kot bi doma na računalniku.

GREMO MI PO SVOJE

DEVETOŠOLCI SE POSLAVLJAJO

Skupaj so preživeli devet let, ki so prav gotovo hitro minila. V devetih letih so se veliko naučili. Natančno so spoznali sebe in ostale, se spoprijateljili (nekateri bolj, nekateri manj) in postali NERAZDRUŽLJIVI. Sedaj so pred njimi nove preizkušnje, čaka jih obilo novega znanja, spoznali bodo nove obraze.

Že spet je prišel tisti čas, ko se morajo devetošolci posloviti, saj svoje poti, šolanja ne bodo nadaljevali tukaj, v OŠ Markovci. Skupaj so preživeli devet let, ki so prav gotovo hitro minila. V devetih letih so se veliko naučili. Natančno so spoznali sebe in ostale, se spoprijateljili (nekateri bolj, nekateri manj) in postali NERAZDRUŽLJIVI. Nekateri so v »osnovnošolskem« življenju spoznali prave prijatelje. Skupaj so preživeli ogromno lepih in veselih trenutkov, kdaj pa kdaj tudi manj lepih. Sedaj so pred njimi nove preizkušnje, čaka jih obilo novega znanja, spoznali bodo nove obraze.

Svoje znanje bodo nadgrajevali na **splošnih in strokovnih gimnazijah, srednjih strokovnih in tehniških šolah** ter **poklicnih šolah**.

Največ učencev se jih je odločilo za srednje strokovne šole (52%). Postati želijo:

- zdravstveni tehnik (5 učencev)
- ekonomski tehnik (3 učenci)
- medijski tehnik (1 učenec)
- okoljevarstveni tehnik (1 učenka)
- elektro računalniški tehnik (3 učenci)
- tehnik optik (1 učenka)
- prometni tehnik (3 učenci)

Najbolj »znanja željni« se bodo potili v gimnazijah - teh je 36 %. V splošni gimnaziji Ptuj se bo trudilo devet učencev, ena učenka bo poskušala srečo v III. gimnaziji v Mariboru in dva učenca na umetnostni gimnaziji Maribor. Imamo pa tudi take, ki želijo čim hitreje priti do poklica - teh je 12 % - in se kasneje morda izobraževati redno ali pa ob delu.

Če bodo ostali pri osnovnem poklicu, bo ena učenka izmed štirih skrbela za našo pričesko, eden bo poskrbel za naše pohištvo, saj bo mizar, eden bo gradbenik in eden mehatronik operater.

Vse se enkrat konča in tudi šolanje na OŠ Markovci ni večno. Želimo vam veliko sreče in da bi svoj poklic opravljali z največjim veseljem, hkrati pa ne bi nikoli pozabili nase in na svoje bližnje.

Tina Zaplotnik, 8.b

KULTURNO-UMETNIŠKA GENERACIJA
Od 33 učencev iz obeh oddelkov jih je kar 25 sodelovalo pri pevskem zboru in instrumentalni spremljavi!

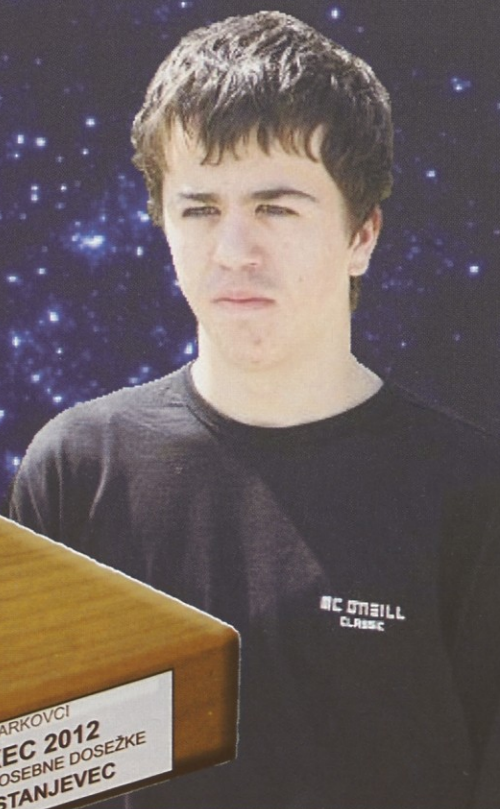
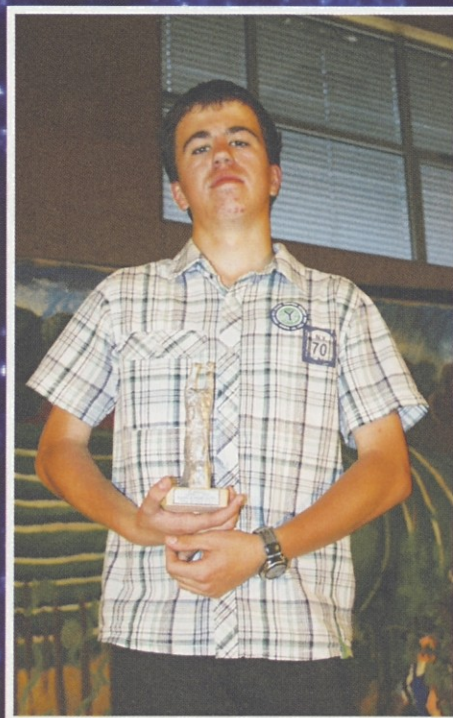

MARKEC - NAJVIŠJE PRIZNANJE NAŠE ŠOLE

PREDSTAVLJAMO LETOŠNJEGA DOBITNIKA!

Kip Markec v tem šolskem letu pripada učencu 9. a razreda, **Mitji Kostanjevcu**.

Prislužil si ga je s svojim vestnim, odgovornim in zanesljivim delom.

Mitja je učenec, ki svet okrog sebe spoznava s široko odprtimi očmi. Skorajda ni področja, za katerega ne bi našel vsaj delček zanimanja. Najbolj pa je doma na tehničnem področju, kjer je postal že pravi mali mojster.

Velik del prostega časa namenja glasbi - obiskuje glasbeno šolo, je član markovske godbe na pihala, kjer igra rog.

Sprostitev najde tudi ob dobri knjigi ter v športu, trenira namreč karate. Zelo se razume tudi s svojim fotoaparatom, s katerim je zabeležil že veliko nepozabnih trenutkov.

Je odličnjak, resen, zanesljiv in vesten učenec:

udeleževal se je tekmovanj iz različnih učnih področij, na katerih je uspešno predstavljal šolo in si s tem prislužil številna priznanja - zraven bronastih se ponaša s srebrnimi priznanji iz fizike in matematike, najbolj pa se je odlikoval letos na državnem tekmovanju iz fizike, kjer je dobil zlato priznanje;

prizadevno in samoiniciativno je sodeloval pri številnih interesnih dejavnostih, na proslavah in prireditvah, pri pripravi scen, na revijah otroškega in mladinskega pevskega zbora, v projektu Evropska vas, urejal je spletno stran šolskih novinarjev, bil glavni urednik šolskega glasila, sodeloval na šolskem področnem kiparskem srečanju Forma viva v Malečniku pri Mariboru in na festivalu Attaca;

z odgovornim delom se je uvrstil v skupino učencev, ki je v lanskem šolskem letu v Belgiji in letošnje leto na Nizozemskem predstavljala našo šolo, kraj in državo v projektu Norčavo skozi Evropo; predvsem pa je učenec, ki je imel vedno lep in spoštljiv odnos do vsakogar.

Irena Muršec

OS MARKOVCI
MARKEC 2012
NAGRAĐA ZA POSEBNE DOSEŽKE
Mitja KOSTANJEVEC

ČE BI...

... čas v šoli lahko prevrtel nazaj, bi na šolskem področju spremenil...

Hmm ... Trenutno ničesar, le pri matematičnih testih bi dovolil uporabo kalkulatorjev :D.

... lahko še enkrat podoživel kateri koli dan v naši šoli, bi to bil...

Huh ... Ta pa je težka :D, verjetno dan, ko sem izvedel za zlato priznanje iz fizike.

... bil najbolj bogat, bi...

Kaj bi??? Da ne bom lagal o tistih vseh "najlepših" scenarijih, kot so: veliko denarja v Afriko, dobrodelne namene ... Verjetno bi si privoščil ležerno življenje z nekaj dela, vsekakor pa ne bi zanemaril samega sebe, verjetno prej druge.

... me vprašali, kaj je zame sreča, bi rekel,...

Da je zame sreča, da sem preživel, saj bi lahko že bil pod zemljo, predvsem zaradi zdravstvenih težav.

... vam zaupal svoje vzornike, bi izpostavil...

Nimam ljudi, ki bi jim želel do potankosti slediti po poklicni poti, saj bomo videli, kaj bo prinesel čas. V glavnem grem s polno paro naprej in pazim, da ne zmanjka pare :D

... moral povedati svojo najslabšo in najboljšo lastnost, bi omenil...

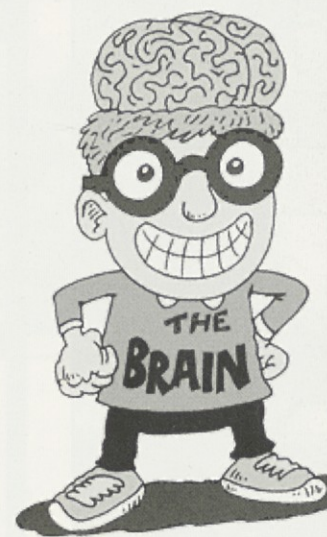
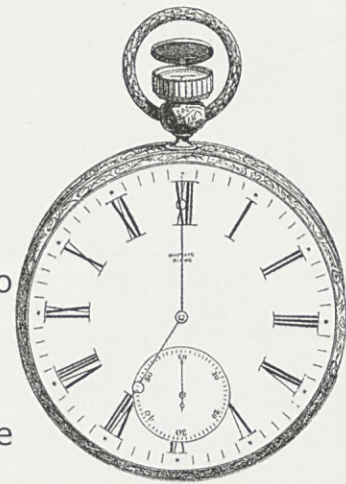
Svojo najslabšo lastnost, hmmm ... Verjetno to, da sem rad preveč pаметen pred drugimi, in to, da drugim ravno ne dopuščam svojih idej. Moja najboljša lastnost pa je – vsaj po moje – da znam v kritičnih situacijah odreagirati temu primerno; druga stvar, ki me verjetno rešuje, je, da se hitro učim, saj nekaj slišim in si zapomnim, če si le hočem.

... moral naštetati nekaj stvari, ki te spravijo v slabo voljo, in povedati, kaj počneš, ko si slabe volje, bi povedal...

Stvar, ki me absolutno spravi v slabo voljo, je težnja mame po pospravljanju sobe, sesanju ... Prav tako me v slabo voljo spravijo ljudje, ki se vedejo danemu trenutku neprimerno, npr. 15 min pred kakšnim nastopom te nekdo gnjavi po mobitelu "Ej, rabim to pa to, pa čimprej". To kar počnem ko sem slabe volje, pa odvisno kje sem. Doma recimo malo bolj pokažem slabo voljo, kot v šoli ali pa kje drugje.

... povedal česa se najbolj veseliš v prihodnjih dneh....

Česa se najbolj veselim? To je za mene težko vprašanje, ker imam dolgoročne plane, takih na kratek rok pa je bolj malo, živim bolj iz dneva v dan, kot iz meseca v mesec.

Z Mitjem se je pogovarjala Sara Porič, 8.a

TEKMOVANJA, TEKMOVANJA IN ŠE ENKRAT TEKMOVANJA

Če tako razmišljamo, je življenje eno samo tekmovanje. Tekmujemo pravzaprav celo življenje – s prijatelji, brati in sestrami, s sorodniki, sosedi, v službi ...

Vsa ta tekmoovanja so naporna, saj se moramo truditi, če želimo zmagati oz. biti boljši.

Sedaj pa se posvetimo tistemu »pravemu« tekmovanju – tekmovanju iz znanja pri posameznih predmetih. Na šoli so tudi letos potekala številna – če ste pri katerem sodelovali, veste, kako naporno je to.

Tisti, manjši, so tekmovali za bronasto Cankarjevo priznanje, pri matematiki za kengurujčka,.... v zadnji triadi pa smo tekmovali za bronasta, srebrna ali celo zlata priznanja.

Bronastih priznanj smo osvojili veliko (čestitke dobitnikom!), manj pa srebrnih in zlatih. Zato predstavljamo tiste uspešne učence, ki so se »okitili« z njimi.

ZLATA PRIZNANJA

Dobitnik **srebrnega** in **zlatega** priznanja iz znanja **FIZIKE**:

MITJA KOSTANJEVEC – MIČO (9.A)

Dobitnica **zlatega** priznanja s področja **MULTIMEDIJE** - video montaža:

NINA STRELEC (9.A)

SREBRNA PRIZNANJA

Srebrno Vegovo priznanje iz znanja **MATEMATIKE**:

Mitja Kostanjevec (9.a)
Amadeja Jurič (9.b)
Marko Cimerman (9.a)
Jernej Golob (8.b)
Špela Vrtačnik (7.b)
Žan Tinko (7.a)

Srebrno Cankarjevo priznanje iz znanja **SLOVENŠČINE**:

Angelika Lajh (9.b)
Iva Botič (9.b)
Nina Strelec (9.a)

Srebrno priznanje iz znanja **ANGLEŠČINE**:

Gašper Janžekovič (9.b)

Srebrno priznanje iz znanja **NEMŠČINE**:

Angelika Lajh (9.b)
Tadej Pihler (9.b)
Blaž Tement (9.b)

Srebrno priznanje iz znanja **MULTIMEDIJE** - video montaža:

Nejc Kukovec (9.b)

Srebrno priznanje iz **razvedrilne matematike**:

Thomas Polanec (9.b)
Marko Cimerman (8.a)
Matic Krajncič (7.a)
Rene Peklar (6.b)
Tea Korošec (6.a)
Tilen Milošič (6.b)

Srebrno priznanje iz znanja o **sladkorni bolezni**:

Mitja Kostanjevec (9.a)
Amadeja Jurič (9.b)
Blaž Vidovič (9.b)
Thomas Polanec (9.b)
Katja Kolarič (9.a)
Jernej Golob (8.b)

Kaj pravite? Brihtne glavce pa še kaj zraven! Iskrene čestitke!

PA ŠE ENA ZELO BRIHTNA GLAVCA!

LETOS PRVIČ ...

Kenguru – tekmovanje iz matematike poteka od prvega do devetega razreda. Izvaja se po vsej Evropi. Učenci, ki so uspešni, osvojijo **bronasto** priznanje.

Letos je to tekmovanje dobilo **diamanten** lesk – tistim učencem, ki so vseh devet let osvojili bronasto priznanje, pripada nova nagrada – **diamantni kenguru**.

Edini na naši šoli, ki mu je uspelo osvojiti **diamantnega kenguruja**, je **BLAŽ VIDOVIČ** iz 9. b razreda.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

"Ni važno zmagati, važno je sodelovati."

Ta stavek učenci na osnovni šoli Markovci prav dobro poznamo. Učenci na naši šoli nismo le dobri v učenju, pisanju pesmi in igranju na instrumente, ampak tudi v različnih ŠPORTIH.

Letošnje leto je prav pestro. Tekmovanja so se začela že v začetku šolskega leta. Najprej so se naša dekleta in fantje pomerili v kraljici športa, atletiki (3.10.2011) na medobčinskem krosu na Vidmu. Fantje so z velikim športnim entuzijazmom odigrali tekme nogometa in osvojili 3. mesto. Priznati pa moramo tudi, da dekleta na naši šoli le nismo tako od muh, kot marsikdo meni. V košarki (18.10.2011 in 19.10.2011), rokometu (25.11.2011) ter odbojki (11.11.2011) smo Markovčanke osvojile bron. V začetnih jesenskih dneh pa so se naši učenci udeležili tudi tekmovanja v plavanju, kjer so dosegli skupno prvo mesto. (dodajanje – mlajše ekipe)

Dosežki na športnih tekmovanjih nam torej dajo vedeti, da se radi ukvarjamo s športom in smo na tem področju zelo dobri. Veseli pa smo tudi, da se udeležujemo tekmovanj in upamo, da bo tako tudi v prihodnje, kajti dobro je za vse nas: "Zdrav duh v zdravem telesu!"

Ana A. in Sara P.

NOGOMET - MLAJŠI DEČKI (U8)

PODROČNO 1. MESTO

ODBOJKA - MLAJŠI UČENCI

PODROČNO 1. MESTO

ODBOJKA - MLAJŠI UČENCI

MEDOBČINSKO 1. MESTO

KOLESARSTVO - EKIPNO

MEDOBČINSKO 3. MESTO

MINI ROKOMET - MLAJŠI DEČKI

MEDOBČINSKO 3. MESTO

ROKOMET - STAREJŠE UČENKE

MEDOBČINSKO 2. MESTO

ROKOMET - MLAJŠI DEČKI

MEDOBČINSKO 2. MESTO

KOŠARKA - STAREJŠE UČENKE

MEDOBČINSKO 3. MESTO

KOŠARKA - MLAJŠE UČENKE

MEDOBČINSKO 3. MESTO

ATLETIKA - MEDOBČINSKO

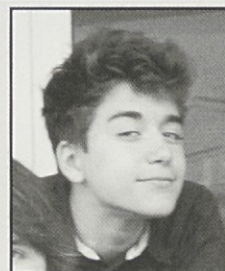
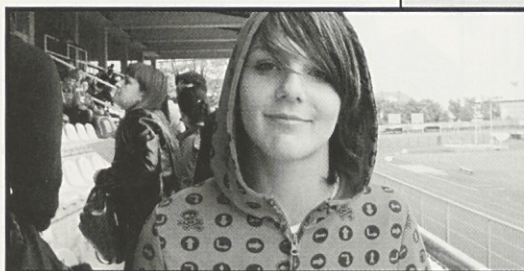
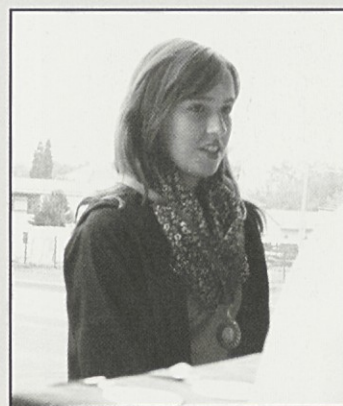
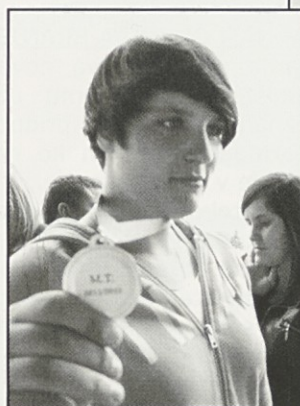
1. MESTO, met krogla	MIHELA KODRIČ, 9.a
1. MESTO, met vorteksa	NIKO CARL, 7.b
2. MESTO, tek na 60 m	LARISA CARL, 6.b
2. MESTO, skok v višino	TADEJ PIHLER, 9.b
3. MESTO, tek na 300 m	KATARINA TEMENT, 7.a
3. MESTO, skok v daljino	NIKO VERŠIČ, 6.a
3. MESTO, tek na 600 m	TILEN FORŠTNARIČ, 6.b
4. MESTO, skok v daljino	ANGELIKA LAJH, 9.b
4. MESTO, tek na 1000 m	TINA ZAPLOTNIK, 8.b
5. MESTO, tek na 1000 m	MARINA KOSTANJEVEC, 8.a
5. MESTO, tek na 60 m	NINA BEZJAK, 9.a

ATLETIKA - PODROČNO

1. MESTO, tek na 60 m	LARISA CARL, 6.b
4. MESTO, met vorteksa	NIKO CARL, 7.b

ATLETIKA - DRŽAVNO

8. MESTO, tek na 60 m	LARISA CARL, 6.b

NAŠA KNJIŽNICA JE PREMALO OBISKANA!

Po celotni Sloveniji poteka projekt Bralna pismenost, saj so raziskave pokazale, da je med mladimi prisotne vse več bralne nepismenosti. Tudi naša šola se je delno vključila v ta projekt (izvajamo nekaj dejavnosti, kot so branje z razumevanjem, bralna značka). Vodja projekta pri nas je knjižničar, gospod Milovan Milunič.

Kaj o branju, bralni pismenosti in še o čem razmišlja gospod Milovan, boste izvedeli, če boste prebrali naslednje vrstice.

Na naši šoli se vseskozi trudimo spodbujati učence k branju, vendar pa je temeljnega pomena spodbuda, ki jo začne otrok v najzgodnejši dobi prejemati v domačem okolju.

KAJ JE RECEPT ZA TO, DA POSTANEMO BRALNO PISMENI?

Pravega recepta ni. Branje moraš imeti rad. Pomembno je, da imaš spodbudo branja že od malega v družini, da najprej starši berejo s teboj, pozneje pa te spodbujajo, ko delaš prve samostojne bralne korake. Morajo biti tudi strogi, natančni, predvsem pa nepopustljivi.

ALI JE NAŠA KNJIŽNICA DOVOLJ OBISKANA? KAJ PA BRALNA ZNAČKA – KOLIKO UČENCEV JO JE OSVOJIL? KAKO JE S TO PROBLEMATIKO V DRUGIH ŠOLAH NA PTUJSKEM?

Moje mnenje je, da knjižnica ni dovolj obiskana, predvsem vanjo premalo zahajajo učenci predmetne stopnje. Opažam, da interes za branje pri njih močno upada.

Veliko berejo učenci razredne stopnje, ker je pravljica svet pri njih še močno prisoten. BZ je osvojilo malo več kot polovica naših učencev (157 od 303, je 51,81 %).

Večina učencev, ki so osvojili BZ, je na razredni stopnji. Knjižničarji ugotavljamo, da je na vseh šolah na Ptujskem v višjih razredih prisoten upad interesa za branje.

ZA KONEC ...

Dobro zgodbo razume vsak in nič ne moti, če jo slišimo spet in spet. Kajti vsakič, ko jo nekdo pove ali prebere, naglas ali samemu sebi, se zgodba rodi na novo.

(Jostein Gaarder)

Jernej Golob, 8.b

O PROJEKTU ...

S projektom BP želimo izboljšati nivo branja naših učencev. Trudili smo se in se še vedno za širjenje spoznanja in razvijanje zavesti o pomenu branja.

Želimo, da se učenci vključijo v branje za Bralno značko v čim večjem številu. To nam uspeva na razredni stopnji, medtem ko je na predmetni stopnji želja učencev po branju zanemarljiva.

Osnovni namen projekta je prispevati k zagotavljanju enakih izobraževalnih možnosti, izboljšati dostop do kakovostnega izobraževanja in vpeljati učinkovite strategije za doseganje višje ravni bralne pismenosti.

KDO JE VKLJUČEN V PROJEKT?

V projekt BP so se vključile mnoge slovenske šole. Vsaka je po svoje oblikovala strategije za doseg zastavljenih ciljev.

KAJ NAM ODKRIVA BRANJE?

Branje nam odkriva nove svetove znanja in domišljije. Ob branju učbenikov in poljudnoznanstevnih knjig pridobivamo veliko novih informacij, medtem ko nas branje leposlovja popelje v svet fantazije.

Pot do tekočega branja ni enostavna. Koliko črk se je treba naučiti, koliko ur presedeti, preden začnemo v branju uživati, preden knjiga postane naša prijateljica. Ampak ko se branju prepustimo, spoznavamo književne junake, trepetamo ob napetih dogodkih ..., ugotovimo, da naš trud ni bil zaman.

ALI SMO BRALNO PISMENI, ČE ...

Če tekoče beremo, to ne pomeni nujno tudi, da smo prebrano razumeli, da znamo besedilo obnoviti, izpostaviti bistvo, izraziti svoje mnenje ... Govorimo o bralni pismenosti, ki je zagotovo ena temeljnih veščin, ki so v sodobnem svetu nepogrešljive.

Z besedo in sliko smo se sprehodili skozi minevajoče šolsko leto. Zabeležili smo nekaj drobcev iz pestrega šolskega dogajanja.

ŠOLA IZ KRAJA

JU-HU-HU, ZLATO PRIZNANJE JE TU!

Kot že veste, je naš OPZ OŠ Markovci zelo uspešen. To smo tudi potrdili najprej na regijskem tekmovanju lani, letos pa tudi na državnem tekmovanju v Zagorju ob Savi. Seveda pa se vsako leto dokazujemo še na revijah, festivalih in nastopih v šoli.

Na tekmovanje smo se veliko pripravljali. Na vajah pa ni manjkalo zabave, smeha in tudi trdega dela. Tekmovanje je potekalo 27. in 28. marca. Mi smo nastopali prvi dan. Že to, da se uvrstiš na državno tekmovanje, pomeni, da spadaš med dvajset najboljših otroških zborov v Sloveniji in to med vsemi osnovnimi in glasbenimi šolami.

Vsi smo nestrpnost pričakovali dan tekmovanja in se ob tem še veselili, da en dan ne bomo pri pouku. Zjutraj, ob 7.30, smo se odpeljali proti Zagorju. Naš zbor je zelo številčen, zato smo napolnili avtobus do zadnjega kotička. Morali smo biti tihi, da si ne bi utrudili glasilk. Pot je bila zelo zabavna in zanimiva. Ko smo se pripeljali v Zagorje, smo srečali tudi pevce OPZ OŠ Gorišnica. Zaželeli smo si srečo in odšli na kratko vajo na oder, nato pa smo odšli v našo garderobo, kjer smo pojedli malico.

Končno je prišel čas... Stopili smo na oder, se postavili na praktikable (pevske stopnice) in začeli. Vse štiri skladbe smo dobro odpeli, pri zadnji pa je prišlo do težave, ki je sprožila veliko smeha. Med izvajanjem zadnje skladbe, ko pevci morajo prestrašeno tekati sem in tja, se je zgodilo, da je začel padati drag mikrofona TV Slovenija. Učiteljica je v zadnjem trenutku, kar med dirigiranjem, ujela mikrofona, posnetek pa lahko pogledate tudi na youtube. Po nastopu se je vsem odvalil kamen od srca. Sledilo je kosilo. V spominu nam je najbolj ostala sladica, mmm....

Vsi nestrpni smo odšli v dvorano. Tam smo najprej vsi nastopajoči zbori tistega koncerta zapeli dve skupni pesmi in vznemirjeno čakali na veliki trenutek, ko so objavili rezultate. Osvojili smo zlato priznanje!!! Vzklik veselja in ponosa in prav vsi smo bili presrečni.

Učenke 5. r:

Rebeka, Pia, Sara, Eva, Urška in Anamarija

NIZOZEMSKA ALI BELGIJA

Ko pomislim, da sem bila že v Belgiji in na Nizozemskem (v sklopu šolskega projekta Comenius z naslovom Norčavo skozi Evropo) se kar nasmejim. Tako hitro je minilo, da se mi zdi neresnično. Še dobro, da imam fotografije, da se spomnim, kaj smo počeli.

Da smo si prislužili izlet v Belgijo kot tudi na Nizozemsko, smo morali pripraviti predstavitev v nemščini na določeno temo, ki so nam jo izbrali učitelji. Pri tem projektu smo lahko sodelovali vsi učenci 8. in 9. razredov, ki smo imeli željo videti Belgijo in Nizozemsko.

Tako nas je v Belgijo odšlo 11 učencev (5 deklet + 6 fantov), na Nizozemsko pa 14 (8 deklet + 6 fantov). Ni mi žal, da sem odšla zraven. To je res nepozabno doživetje. Takšno priložnost za izlet imaš samo nekajkrat v življenju – če jo sploh imaš.

V Belgijo smo odšli februarja 2011 – teden pred pustom, zato je bilo vse zelo »natempirano«. Zamudili smo tudi pustno rajanje pri nas, a mislim, da smo vsi to kasneje nadoknadili. Na Nizozemsko pa smo

SVETOVNA PRESTOLNICA OB TEMZI

Na naši šoli učiteljica Sonja vsako leto s sodelovanjem turistične agencije Kondor popelje nas, učence, v Pariz ali pa London. Letos se nas je za potovanje v London odločilo dvajset učencev in vsi smo že nestrpnost pričakovali 22. marec, saj je ta dan za nas pomenil vstop v glavno mesto Združenega kraljestva Velike Britanije – LONDON.

Komaj smo vdihnili britanski zrak, že odhajamo.

Zadnje jutro, zadnji zajtrk, zadnji sprehod po Londonu ter vožnja z London eye.

odšli 8. oz. 9. novembra 2011. Ta termin se mi je zdel boljši, kljub temu, da smo imeli tiste dni v šoli pravo »norišnico«.

Na pot smo se obakrat odpravili z avtobusom. Vem, nekateri boste rekli: »Oh, to pa je moralo biti naporno!«. Ampak ni bilo. No, vsaj meni ne. Ko smo potovali v Belgijo, smo imeli veliki (50-sedežni) avtobus, tako da smo doživeli pravi »luksuz« - vsak svojih 2-5 sedežev. Na Nizozemsko pa nas je odpeljal nekoliko manjši (30-sedežni) avtobus, tako da nekateri nis(m)o imeli niti dveh sedežev. Na začetku je bil to majhen problem, a smo se hitro navadili.

Kaj pa sobe? Moram reči, da so bile na Nizozemskem 100-krat boljše od tistih v Belgiji. O slednjih v Belgiji ste zagotovo že kaj slišali. Če pa ne, pa... fantje so imeli tako majhno sobico, da niti svoje prtljage niso mogli spraviti vanjo itn... Na Nizozemskem pa smo imeli kar celo hišo za sebe. Sobe so bile lepe in prostorne, imeli smo dnevno sobo, televizijo, kamin, kuhinjo, veliko jedilnico, kopalnico... Tako, da smo

V Londonu smo na letališču Stansted pristali okoli četrte ure popoldan po britanskem času. Nastanili smo se v hotelu v centru mesta ter šli na večerni sprehod.

Naslednje jutro smo se popeljali po reki Temzi in videli znamenitosti, zaradi katerih je London eno izmed najlepših mest na svetu.

Šli smo v Shakespearovo gledališče The Globe in odigrali igro Romeo in Julija ter se ustavili pri katedrali Svetega Pavla.

Pristali smo na čisto drugi strani Londona ter si šli ogledat mornarsko jedilnico ter Greenwich, poldnevnik, ki deli svet na zahodno in vzhodno stran.

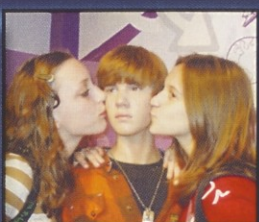
Naslednjega dne nas je čakal ogled kraljevega Londona. Pot nas je vodila od kraljeve cerkve Westminster Abbey in kraljevega parka Sveti James...

...do najprepoznavnejšega trga v Londonu, Trafalgar Square,

in domovanja kraljice Elizabete II.

Naša naslednja postaja je bil muzej voščenih lutk MadameTussauds.

se počutili že kot doma. Nekaj pa je bilo vseeno boljše v Belgiji. Ker smo imeli skupne sobe (dekleta eno in fantje eno), smo družili, na Nizozemskem pa smo se družili bolj po sobah.

Mogoče pa je to tudi zaradi tega, ker smo v Belgiji imeli več prostega časa kot na Nizozemskem, saj smo tam imeli več delavnic in animacij. Nizozemci so bili tudi boljše organizirani.

Kljub temu, da smo imeli v Belgiji več prostega časa, smo na Nizozemskem lahko obiskali več trgovin. Venlo (mesto, v katerem smo bili) ima okrog 100.000 prebivalcev in zato tudi veliko trgovin. Za trgovine pa se je seveda našel čas. Tako smo za naše domače kupili čokoladne palčke za vročo čokolado, čebulice tulipanov, majhne mljne na veter... Denar pa je ostal tudi za obisk trgovin z oblaci.

In hrana? Če bi prišli Belgijci in Nizozemci za en teden k nam, bi se domov zagotovo vrnili s desetimi kilogrami več. A brez skrbi – mi zaradi tega nismo prišli domov s desetimi kilogrami manj, saj smo

pojedli veliko (preveč) sladkarij.

In še za najpomembnejše: karneval. Nobeden od teh se nikakor ne more kosati z našim. V Belgiji pustne maske sploh niso izvirne, na Nizozemskem je malo boljše, a vseeno daleč od naših pričakovanj. Tudi povorka nasploh ni obiskovana v takšnem številu, kot pri nas. Nizozemska ali Belgija? – katera je boljša. Vsaka ima nekaj dobrega, nekaj slabega.

Všeč mi je to, da spoznaš druge kulture, jezike, navade in da spoznaš nove ljudi. In to je ključno pri tem projektu.

In še nekaj sem se naučila: kamor koli greš, najlepše je doma. Naj vas spremlja ta misel, ko greste na potovanje, in videli boste, da je res tako.

Angelika Lajh, 9.b

POMERILI SMO SE NA MESTNEM STADIONU

V sredo, 28.9.2011, smo imeli učenci OŠ Markovci prvi športni dan. Z avtobusom smo se odpeljali na Mestni stadion Ptuj. Tam so potekale različne športne dejavnosti, v katerih se je preizkusil vsak učenec, in sicer tek na 600 in 800 metrov, met vorteksa oz. žogice in skok v daljino.

Učenci smo se zelo dobro odrezali, zato smo bili zelo ponosni nase. Čeprav je šlo nekaterim slabše, menim, da se bodo ti naslednjič bolje potrudili in prav tako dobili nagrado. Športni dan je bil zelo zanimiv, razgiban, zabaven in predvsem vesel. Na našo žalost je prehitro minil. Domov smo prišli zelo utrujeni od napornega dneva. Želim, da bi bilo še več takšnih športnih dni, kajti lahko se sprostimo in od učenja spočijemo svoje možgančke.

Sara Porič, 8.a

POLETNA ŠOLA V NARAVI - OTROKOM PRIJAZNA ŠOLA

DOBRO SMO SE ODREZALI

V ponedeljek, 3.10.2011, smo se učenci naše šole, ki smo dosegli na šolskem krosu najboljše rezultate, udeležili medobčinskega tekmovanja na Vidmu.

Sodelovali smo učenci od šestega do devetega razreda. Rezultati so bili zelo dobri. Najboljšega je dosegel Tilen Forštnarič iz 6. B razreda, saj je bil v svoji starostni skupini prvi.

Tudi vsi ostali smo se dobro odrezali, še posebej zato, ker je bila konkurenca zelo močna, tek pa zato še veliko zanimivejši.

Učitelji so bili z nami zelo zadovoljni, zato je vsak od nas prejel odlično oceno pri »športni«. Mislim tudi, da je vsak od nas lahko zadovoljen s svojim dosežkom. Upam, da bo naslednje leto tek na Vidmu spet tako uspešen kot letos.

Ana Ambrož, 8.b.

"KAJ VEŠ O PROMETU?"

Vsako leto v začetku meseca maja poteka regijsko tekmovanje "Kaj veš o prometu?". Letos so ga izvedli 5. maja. Naša ekipa (T. Korošec, T. Pihler, Ž. Tinko, A. Bratuša) so osvojili ekipno nevhvaležno 4. mesto. Žan pa je med 65 tekmovalci pristal na 9. mestu, prav tako pa so se dobro odrezali tudi ostali trije tekmovalci. Čestitamo.

Učenci petih razredov so se v ponedeljek, 12. 9. 2011, odpravili v šolo, ki so se je močno veselili. Namreč - šli so v Simonov zaliv, v šolo v naravi.

Večini učencem je bil najljubši prvi dan. Zakaj? Ker so obiskali Postojnsko jamo ter Predjamski grad. Od blizu so videli človeško ribico, kar je zelo zanimivo. Zanimiv jim je bil tudi vlakec, s katerim so se peljali po jami in morali tudi kdaj pa kdaj skloniti svoje »glavice«, saj so nekateri kapniki zelo nizko.

Vsak dan zgodaj zjutraj so imeli telovadbo. In to ob 7.30. Malo rekreacije pa res ne škodi!

Veselili so se vožnje z ladjo v znamenito mesto Piran. Tam so si ogledali Tartinijev trg, Benečanko, cerkev sv. Jurija. In še nekaj najbolj zanimivega: akvarij, kjer so

SREDNJEVEŠKI TABOR

V petek, 23. septembra 2011, smo se učenci OŠ Markovci odpravili na »srednjeveški tabor« v Novo vas.

Srednjeveški tabor smo vsi nestrpno pričakovali, saj nismo vedeli, kaj bomo na njem doživeli. Vedeli smo le to, da se bo dogajalo nekaj v zvezi s srednjim vekom – veste tistimi časi, ko so ljudje iz kraja v kraj potovali peš ali s konji, ko so živeli na gradovih, ko so še kurili čarovnice ... Prepričani smo bili, da bo zanimivo. Zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji, urno klepetali ter pričakovali učitelje. Pot smo pričeli s pohodom do srednjeveškega tabora, postavljenega v Novi vasi, in medtem poslušali glasbo ter se pogovarjali o svojih pričakovanjih. Po kratki hoji smo le prispeli. Videli smo veliko stojnic in drugih zanimivih reči ter takoj ugotovili, da bo dan eden izmed boljših.

Na začetku nas je pozdravil princ karnevala, baron Janez Golc, plemeniti Jakob Breuner Markovski in nam povedal, kaj vse bomo počeli. Vsi smo napeli ušesa in skrbno poslušali.

Na začetku smo si ogledali, kako so včasih prali perilo. Bilo je drugače od pranja dandanes, saj je vse potekalo ročno. Tisti, ki smo želeli, smo lahko tudi poskusili prati na stari način. Ugotovili smo, da ni bilo prav nič zabavno – nasprotno. Celó zelo mučno opravilo! Groza, če bi morali tako prati še danes. Lahko bi nam odpadle roke!

Sledila je naslednja točka – izdelava mila. Videli smo podroben postopek izdelave in na koncu opazili, da se milo zelo razlikuje od današnjega.

Po tej predstavitvi smo se odpravili k reki Dravi, kjer nas je čakal ribič v srednjeveški opravi, ki nam je povedal, kako so nekoč lovili ribe in nas povabil na kratko vožnjo s čolnom. Med vožnjo po reki je čoln »migal« in prestrašil kar nekaj deklet. Vožnja je hitro minila, spet smo se znašli na trdnih tleh.

Ker je minilo že kar nekaj časa, so se nam začeli oglašati želodci in dobili smo malico, ki ni bila prav nič »srednjeveška« - sirovo štručko smo hitro pospravili v svoje trebuške in se odpravili na naslednje dogodivščine.

Najprej smo odšli do predstavitve orožja. Spoznali smo orožje, ki so ga uporabljali v srednjem veku. Videli smo različne meče, ščite, sekire, oklepe... Moj sošolec se je celo oblekel v viteza.

Naslednja postaja je bila povezana s slovenskim romanom Deseti brat, saj je »stric« uprizarjal Krjavlja, lik, ki nastopa v tej knjigi. Pri tem smo se tudi zelo nasmejali.

Zadnja postaja je bila vaška gostilna, kjer smo lahko kaj popili in prigriznili ter celo zaplesali srednjeveški ples.

Ta dan je bil nekaj posebnega, saj smo dobili velik vpogled v življenje naših prednikov.

Tea Korošec, 6.a

V petek, 23. septembra 2011, smo imeli tehniški dan. S šolo smo odšli v Novo vas in si ogledali srednjeveško vas. Najprej smo se ustavili pri kamniškemu vitezu. Ob 10. uri smo imeli malico. Najbolj mi je bilo všeč, ko sem prala na ribež, tako kot v starih časih. Skušala sem tudi plesati ples, ki so ga tedaj plesali. Nato smo odkorakali proti srednjeveškemu ribiču. Pokazal nam je vršo in šero. Peljal nas je po Markovskem jezu. Vožnje s čolnom sem se zelo veselila. Vsi utrujeni in polni doživetij smo se odpravili na avtobuse, ki so nas že čakali. Nekatere so odpeljali v šolo, ostale pa domov.

Dominika Raušl, 3.a

PLAVALNI TEČAJ

V ponedeljek, 26. 03. 2012, smo se z avtobusom odpeljali v Termalni park Ptuj. Tam smo se preoblekli v kopalke in se stuširali. Potem smo šli na bazen. Učitelji so nas razdelili v štiri skupine. Jaz sem bila pri učitelju Dušanu, naša skupina se je imenovala Morski psi. Imeli smo se »fajn«, saj smo hodili na tobogan, v džakuzi in v zelo, zelo ledeno vodo. Jaz in Nino sva se opogumila in šla v zelo, zelo ledeno vodo. Po plavanju smo se stuširali, punce smo si posušile lase in se oblekli. Potem smo imeli malico in smo šli domov. Najbolj mi je bilo všeč, da smo se zabavali in da sem se naučila plavati.

MAJA POPOŠEK 3. B

PLAVALNI TEČAJ

V ponedeljek, 26.3.2012 smo šli na plavalni tečaj. Z avtobusom smo se odpeljali na Ptuj. Tam smo se igrali. Potem so nas testirali. Nato smo plavali z desko in brez deske. Skakali smo na glavo v vodo. Ko smo končali, smo se preoblekli, najedli in se odpeljali domov. Bilo mi je super.

Žan Glažar 3. B

videli nevarne morske pse, raznovrstne ribe in strupene biče.

Na plaži se je vsak dan dogajalo enako – plavali in iskali so školjke, skakali s pomola, se žogali in veliko kartali. Klub temu so se nekaj naučili. Naučili so se napisati razglednico. Kako pravijo? Vaja dela mojstra. In to absolutno drži.

Ob večerih so se odpravili do marine, kjer so lahko videli veliko jadrnic in jaht – »kamor ti seže pogled«.

Kaj je sledilo v apartmajih? Seveda so morali pospravljati svoje »brloge«: Pirati s Karibov, Slovenski ocean, Seasisters, Delfinčki in Titanik. Kakšna domišljija!

Tekmovali so tudi v plavanju, kar je bilo nekatere učencev strah. Ampak so že morali potrpeti.

Igrali so igro Pokaži kaj znaš, ki so jo vsi težko

pričakovali. Nekateri so svoje spretnosti pokazali v plesu, drugi v petju ali pa repu. Povedali so, da se jim je v šoli v naravi pripetila tudi nepričakovana nezgoda. Kako? Enostavno. Dva učenca sta se prerivala in tako razbila šipo. Upssss, se zgodi.

Zadnji dan je bil za nekatere žalosten, za nekatere pa vesel, saj so komaj čakali, da pridejo domov in povejo cele litanije o šoli v naravi. Spakirali so stvari in se z avtobusom odpeljali pravi šoli naproti (beri: domov). Med vožnjo jim je čas krajšal film »Gremo mi po svoje.«

Starši so jih polni pričakovanja in veselja pričakali na postaji. Doma so nekateri med njimi prav gotovo morali trpeti, saj so poslušali cele »romane« o doživetju šole v naravi.

Tina Zaplotnik, 8.r

SREČANJE Z LJOBO JENČE

25.10.2011 je na naši šoli, na predmetni stopnji, potekal kulturni dan. Učenci od šestega do devetega razreda smo se razdelili v 12 skupin, v katerih smo se ukvarjali z različnimi vsebinami na temo ljudske zakladnice - vsebina skupin se je navezovala na ljudsko slovstvo, stare običaje, stare igre in podobno.

Učenci smo se lahko pridružili ljudskim plesom, lahko smo se učili prepevati stare ljudske pesmi ali zaigrali ljudsko pravljico, se poskusili v slikanju ornamentov, kakršne najdemo na starih skrinjah in omarah, kuhali v »črni kuhinji« ...

Učitelji in zunanji sodelavci so prav tako sodelovali, saj so bili vodje skupin. Posebno skupino smo tvorili tudi novinarji, ki smo vse skupaj dokumentirali. Dan je bil zanimiv, pester in zabaven.

V sklopu kulturnega dne smo na našo šolo povabili tudi prav posebno gostjo - LJOBO JENČE. Gospa Ljoba je zbirateljica ljudskih pesmi, pravljíčarka in tudi pevka. Ob tej priložnosti nama je zaupala naslednje:

"Kaj vas je pritegnilo in kaj vas navdihuje pri ljudski literaturi in zbirateljstvu?"

"Bogata sporočila balad, bajeslovnih pesmi ter razveseljivo dejstvo, da ljudje po podeželju še znajo peti ljudske pesmi."

"Na spletu smo prebrali, da ste bili v Angliji, kjer ste se izpopolnjevali. Bili ste v Tibetu, Kanadi in mogoče še kje. S kakšnim namenom ste odpotovali tja?"

"V Kanadi sem obiskala slovenske izseljenske družine, pela sem jim in pripovedovala. V Tibetu in Nepal pa sem nastopila na festivalu Indrijal - povezava vzhoda in zahoda."

"Vemo, da prirejate tudi koncerte. Kako pote-

LUTKOVNA IGRICA 113

Danes smo si v šoli ogledali lutkovno igrico ENA, ENA, TRI, ki jo je napisala Svetlana Makarovič. Živali so se znašle v nevarni situaciji. Medved je živalim pomagal. V igrici so nastopali: medved, policaj, zajček, lisica, miška, maček, piščanček in kanja. Zajček ni ubogal mamice, saj ni hotel pojesti korenčkov. Govorila mu je, da bo močan in velik. Lisica je hotela pojesti zajca, maček miško, kanja pa piščančka. Živali so se naučile, da ko so v nevarnosti, morajo poklicati 113. To smo se naučili tudi mi.

Maja Popošek, 3.b

kajo priprave?"

"Glede na to, kdo povabi, kdaj je nastop in kje, za koga, izberem pesmi, ki bi najbolj nagovorile publiko."

"S kakšnimi občutki greste zvečer v posteljo po mnogih vaših napornih in uspešnih dnevih?"
"Hvaležna sem za dar, da lahko pojem, kajti to bogati, ne le publiko, temveč tudi mojo dušo in vesela sem, da se slovenske pesmi vse bolj na novo zopet pojejo med mladimi, v vrtcih in šolah - ker iz spomina ljudskih pesmi raste cvet slovenske duše, ki jo moramo ljubiti, da bo obrodila nove rodove."

Ana A. in Stefani P.

Jaz sem pa velika punčka

*Jaz pa sem velika punčka
moj bratec pa ima lulčka,
ko ga treba je previti,
se odstranim s seznama,
in se k mami želim priviti.*

*Ko moj bratec dela nemir,
oče že začne prepir,
ker on nogomet bi gledal,
a moj bratec spreneveda se.*

Šana Zagoršek 4.a

POHOD DO RANCE PTUJ

V torek, 4.10.2011, smo imeli 2. športni dan. Šli smo na pohod do Rance Ptuj. Ob devetih smo se zbrali pred šolsko garderobo.

Na pot smo šli v smeri proti Zabovcem. Šli smo mimo Koroščevega mlina. Pri gostilni Ambiente smo prečkali mostiček. Šli smo po nasipu Ptujskega jezera, mimo Kinološkega društva Ptuj. Preko jezera smo opazovali Boč ter Donačko goro. Videli smo tudi ptujski grad, Perutnino Ptuj, ptujski most.

Ko smo prispeli do Rance Ptuj, smo opazovali še druge zanimivosti: race mlakarice, velike in majhne labode, sotočje Rogoznice in Grajene, povodno kolo, plovilo Rancarko, čolne in jadnice. Usedli smo se ob lesenih mizah, pojedli sendviče in si razdelili sladkarije. K mizam je prišel mladiček majhnega psa. Vse deklice smo ga božale. Ko smo se najedli, smo se slikali pred tablo, na kateri je pisalo Ranca Ptuj. Slikal je učitelj, nato pa učiteljica. Zelo je bilo zabavno.

Šli smo na igrišče v Zabovce. Odložili smo nahrbtnike okoli velikega vodnjaka. Usedli smo se na beton. Igrali smo se igre: BUM!!!, jaz grem na luno in IMENA.

Nato smo se vrnili v šolo. Med potjo je šel Rene domov. Učiteljica se je z Renejem pošalila, da lahko gre domov le, če nam skuha kavo. Rene ji je verjel. Tudi Nuša nas je med potjo zapustila. Vsi naenkrat smo zaklicali ADIJO, NUŠA!!!! Potem smo šli v šolo.

Ko sem se vrnila domov, od utrujenosti nisem čutila nog. Športni dan mi je bil všeč, ker smo šli na pohod.

Rada hodim na pohode, čeprav nimam kondicije.

KAJA ČREŠNIK, 4. A

MUSICAL
THE JUNGLE BOY

JUNGLEBOY - Deček iz džungle

Ko sem se zbudila, sem bila zelo vesela (lahko dolgo spala), ker smo imeli šolo komaj opoldne. Ta dan smo šli gledat muzikal z naslovom Jungleboy. Vedela sem, da bo zanimivo, saj imam rada petje.

Ko smo se zbrali, smo se z avtobusom odpeljali v Maribor na eno izmed gimnazij, kjer se je predstava odvijala.

Začetek je bil zelo lep, saj so se na odru pojavile »ptice« vseh mogočih barv, ki so predstavljale dež. Kar posrkalo me je v predstavo, čisto sem se vživela. Nisem bila več na svojem stolu, ampak z junaki muzikala v džungli. Tam sem spoznala dečka Narayana, ki mi je predstavil volčjo družino, v kateri je odraščal, in svoje prijatelje. Ti so mi povedali za hudobnega tigra, ki hoče ujeti Narayana in ga ubiti, ker se boji ljudi.

Rešil se je lahko samo tako, da je odšel v človeško vas, medtem pa je moral premagati veliko ovir. Tam je spoznal lepo mladenko, s katero se je pozneje poročil. Svadba je bila zelo lepa. Na njej so se zbrali ljudje in živali. Za hudobnega tigra pa se je slabo končalo, saj so ga ljudje ujeli. Na žalost sem se vrnila nazaj v dvorano na svoj sedež, saj se je muzikal končal. Predstava mi je bila zelo všeč, saj so mladi igralci (gimnazijci) v njej zelo lepo peli in plesali. Predstava je bila v angleškem jeziku, vendar z razumevanjem nisem imela težav. Cesar nisem razumela, sem lahko prebrala, saj so predstavo spremljali podnapisi.

Zelo všeč mi je bila tudi scena in pa kostumi igralcev, ki so bili naravnost čudoviti. Upam, da bom videla še več takih predstav, saj sem se v to čisto vživela.

Eva Vajda, 6.a

Obiskala sem naše malčke iz 2.a razreda in jih povprašala, kaj jim je v šoli najbolj všeč.

Meni je všeč športna vzgoja, ker lahko skačem po trampolini.

Matej Vincek

Meni je všeč likovna, ker izdelujemo take lepe izdelke, izdelujemo lepljenke, slikamo, režemo, rišemo in delamo metulje in še žogico nogico.

Kaja

Rada imam matematiko, da se naučim računati. Rada imam športno, ker se zabavam in tudi odmore, ker se pogovarjamo.

Zala Kukovec

Rada imam slovenščino, ker rada pišem, in matematiko, ker rada računam. Tudi angleščino, likovno, športno, dneve šole in različne nastope v šoli.

Kristina Fideršek

Meni je všeč učitelj Zlatko.

Urban Amon

Moje najljubše ure so matematika, likovna, športna in prireditve zato, ker nastopamo. Matematika zato, ker računamo in likovna, ker izdelujemo.

Klara

Meni je všeč LVZ zato, ker izdelujemo izdelke.

Vita Koren

Jaz imam rad, da bomo šli v živalski vrt in da bomo šli v 3. razred in na plavalni tečaj.

Domen

Meni je všeč zdrav življenjski slog.

Valentin

Meni je všeč športna. Meni je všeč slovenščina.

Sara Cizerl

Meni je všeč v šoli slovenščina zato, ker pišem, ter matematika.

Viktorija

Všeč mi je ŠVZ zato, ker lahko telovadim, rad igram nogomet.

Enej Zamuda

Meni je najbolj všeč malica zato, ker so pice in hamburgerji. Jaz še imam rad športno zato, ker igram nogomet.

Miha Peifer

Rada imam matematiko, ker rada računam. Rada imam športno, ker rada delam prevale in prijateljice imam rada, ker se pogovarjamo.

Alja

Všeč mi je likovna vzgoja. Všeč mi je zato, ker izdelujemo lepljenke.

Ana

Meni je všeč slovenščina zato, ker se veliko naučimo.

Anja Hazimali

Sara Porić

EVROPSKA VAS 2012 V MARIBORU

Na Dan Evrope, 9. maja 2012, smo se udeležili prireditve Evropski dan, ki je potekala v Mariboru na Trgu Leona Štuklja. Države Evropske unije so učenci osnovnih šol predstavili na stojnicah. Naša šola je predstavila Bolgarijo. Obiskovalci so si lahko ogledali plakate in poskusili tradicionalno bolgarsko pecivo, ki so ga pripravile naše učenke. Na velikem odru so Monika Meznarič, Katja Kolarič, Lucija Gošnjak, Nina Bezjak in Monika Zupanič zapele bolgarsko ljudsko pesem ob spremljavi Blaža Vidoviča na tamburici in Jake Horvata na klarinetu.

Sonja Pavlenič

SREČANJE OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN V PUCONCIH

Osnovna šola Puconci je povabila našo folklorno skupino, v soboto, 19.5.2012, na njihovo 2. srečanje otroških folklornih skupin pod geslom Malo levo, malo desno, pa okoli... Ugotovili smo, da so Prekmurci zelo dobri gostitelji. V učilnicah, kjer smo se preoblečali, so nam postregli z rogljički, sadjem in vodo, po prireditvi pa je vse nastopajoče čakalo kosilo. Nastopalo je osem folklornih skupin: OŠ Puconci, Karavanke 1, OŠ Tišina, Karavanke2, Lancova vas, starejša skupina Karavanke, Moščanci in mi. Zanimivo je bilo, ker smo na odru slišali pristočno prekmurščino, prleščino in ljubljansčino.

Brigita Horvat

SREČANJE KULTURNE DEDIŠČINE

V torek, 14.2.2012, se je 10 učencev 2.b razreda udeležilo Srečanja kulturne dediščine na ptujskem gradu. Predstavili smo markovske otroške etnografske maske: pokača, ruso, meliko, piceka, kuro, medveda, pobirača in vilo.

Anej je pred prireditvijo zaigral na harmoniko. Ogledali smo si tudi ptujski grad. Doživeli smo zelo lep dan in videli veliko bogate kulturne dediščine: bloške smuči, tkanje lanenega blaga, izdelovanje ljudskih glasbil, pletenje košar, škoromate, šelme,....

Brigita Horvat

SODELOVANJE NA 11. OTROŠKI KIPARSKI DELAVNICI V MALEČNIKU

Vsako leto imamo na šoli razstavo izdelkov iz Malečnika. Vedno so tako zanimivi, vseh velikosti in barv. Ti izdelki nam polejšajo naše šolske prostore, zato se tudi sami radi udeležujemo vsakoletne kiparske delavnice v Malečniku. Tudi letos smo se tja odpravili polni pričakovanj. Razveselilo me je, ko sem izdelala, da bom letos imela tudi jaz to priložnost, zraven sta bila še Mitja Kostanjevec in Tadej Pihler iz devetega razreda.

V četrtek smo se ob 8. uri zjutraj zbrali pred šolo, od koder smo se z učiteljico Olgo Zorko odpeljali do Malečnika. Pot je bila dolga, zato smo si jo krajšali s pogovori, ki so nas tudi od srca nasmejali. Ko smo prispeli, smo takoj začeli z delom. Najprej smo izbrali deblo in dobro premislili, kaj bomo naredili. Odločili smo se za klopcu, ki jo bosta povezovala dva živalska kipa. Jaz sem prevzela sedež klopcu, na katerega sem naredila relief mravlje. Vsak je dobil dleto in bat za kiparsko ustvarjanje. Ob koncu prvega dne smo bili že vsi precej utrujeni, zato se nam je obilno kosilo prav prilagelo. Nato smo se usedli v avto in se odpeljali proti domu. Drugi dan v petek smo začeli z delom še bolj »zagreti«, saj smo sedaj že poznali postopek in cilj našega dela. Pri mravlji mi je pomagala tudi učiteljica Olga. Sedaj je delo potekalo brezhibno in žulji na rokah nas sploh niso več skrbeli. Vse skupaj smo tudi pobrusili in pobarvali. Ob koncu dneva je izdelek že dobil končno podobo. Nasmejani in zadovoljni z delom smo se odpravili proti avtu, v katerem je tekel pogovor o teh dveh »kiparskih« dneh.

Vesela sem, da sem bila tudi jaz del tega kiparskega projekta in da nam je uspelo delo dobro opraviti.

Lucija Meglič, 8.b

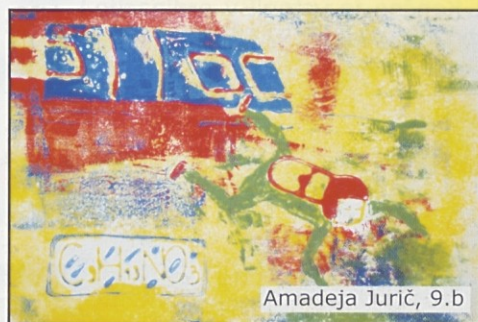

Sedaj pa še strani za naše
umetnike, slikarje, kiparje,
pisatelje, pesnike,...

LJUBEZEN

*Ljubezen je sreča,
le včasih nesreča.
Ljubezen sveti v očeh,
v zasenjenih srcih
v nežnih dlaneh.
Ljubezen je topel dotik,
iskren nasmeh
in iskrice v očeh.
Ljubezen vse spremeni
in za srečo poskrbi!*

Nika Kociper, 6.a

Amadeja Jurič, 9.b

SUPER STARŠI

*Super starši so veseli, nasmejani
in vedno v delo podani.*

*Te jutraj zbudajo
in k učenju spodbujajo*

*Ti računalnik prepovedujejo,
te kaznujejo in s tabo
kam potujejo.*

*Nikoli v pomoč ne zamujajo
in mi s tem pripovedujejo,
da me spoštujejo
in mi tako slabe ocene zmanjšujejo.*

*Mi prihodnost olajšujejo
in učiteljem delo zmanjšujejo.*

Nika Kociper, 6.a

DRAMILO ZA SOŠOLCA

Hej ti!

Ali te veliko skrbi?

Se ti veliko misli po glavi podi?

Imaš same brezvezne dni?

Zakaj ti je vse brezveze?

Zakaj ti je vse mučno?

V življenju moraš delati tudi dobre poteze.

To je za vesele ljudi ključno.

*Za življenje se uči,
naj te slaba ocena več ne muči.*

*Pokaži se v dobri luči,
to so za srečo najboljši ključi.*

*Bodi optimističen, vesel,
In potem si v terno zadel!
Z levo roko boš vse naredil,
slabe misli iz glave odpodil.*

Angelika Lajh, 9.b

ZOBNA MIŠKA

Nekoč je za devetimi mostovi in za devetimi ulicami živel bober PIKO, ki je bil po poklicu gradbeni tehnik. Gradil je mostove, jezove, bloke, tovarne, ... Nekoč je bober PIKO malical debel sočen hamburger. Nenadoma ga je zbolel zob. Ubogega bobra je kar streslo od bolečine. A PIKO je bolečino premagal in iz žepa izvil mobilni telefon. Poklical je zobozdravnika in se naročil.

»Čez eno uro moram biti tam,« si je rekel. Ko je ena ura minila, je sedel v svoj »neserijski« avto in se odpeljal k zobozdravniku. Prispel je in vstopil v veliko dvorano, ki je bila polna živali. Preden je prišel na vrsto, je minilo že pet ur. Končno je vstopil v ordinacijo zobozdravnice ŽIRAFE. Ta pa ga je odslovila, češ da ni pomoči. Bil je že večer, ko se je PIKO pripeljal domov.

Odločil se je pojesti večerjo, ko pa je zagrizel vanjo, mu je izpadel prvi zob —SEKALEC. Navdušeni bober si ga je veselo ogledoval. Odločil se je, da ga nastavi pod blazino ZOBNA MIŠKI. Odpravil se je spat in zob skrbno potisnil pod blazino.

Ko se je zjutraj zbudil, je pogledal pod blazino. In kaj je videl? Novec, ki mu ga je nastavila ZOBNA MIŠKA! Hitro se je oblekel in si kupil vrečko sladkornih kock, ki jih je naravnost oboževal.

Že zelo se veseli, da mu bo izpadel še drugi zob.

David Anžel, 6.a

PRIHODNOST?

Predstavljam si jo tako. V prihodnjih stoletjih bodo menda hiše plavale v zraku. Med seboj bodo povezane z vrvmi. Avtomobilov ne bo več, potovali bomo z letječimi škatlami. V njih bo 6 tipk: naprej, nazaj, levo, desno, zavora in luči. Veliko prostora pa bo za ljudi in prtljago.

Na počitnice bomo hodili v vesolje. Od tam bomo opazovali naš prečudovit planet Zemljo. Vsi mislimo, da bo planet Zemlja do takrat uničen! A po moje ne bo, ker bomo v kratkem času iznašli naprave, ki bodo preprečile uničenje (umetni ozon, več ledu na Arktiki in Antarktiki, morda tudi hrana, ki bo človeku omogočila daljšo življenjsko dobo, ...). Morje bo dragocenejše od nafte, ker ga bomo porabili za pitno vodo: vodo

bomo skuhali, da se bo začela dvigati para, paro bomo ohladili in tako dobili pitno vodo. Razmišljanje končujem z »mogoče«.

Jernej Golob, 8.b

MIŠJA SODBA NA OLJSKI GORI (poustvarjanje)

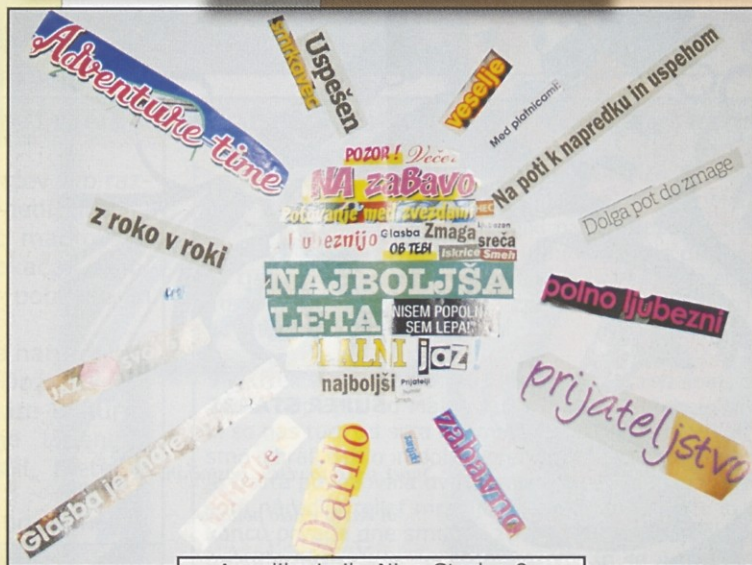
Oljčani nimajo veliko znamenitosti. Njihova najbolj znana

je bila mišja sodba. Sodili so majhni miški z imenom Velikanka. Sodili so ji, ker je imel v bližini Debeluhar po priimku tovarno sira. Velikanka se je priplazila v tovarno in slane so se ji pocedile po slastnem siru. Ko jo je Debeluhar zagledal, jo je hotel uloviti. Po eni uri lovljenja sta bila oba že čisto izčrpana. Še dalje je vtrajal Debeluhar in jo je končno ujel. Odločil se je, da bo miš nesel na sodišče, da jo tam kaznujejo. Miš je nesel na Oljsko goro h kralju Krivoglavcu. Krivoglavec je sklical sestanek, da bi se odločili za kazen Velikanke. Odločili so se, da bodo miš pribili na križ. Po sestanku so imeli malico. Za malico je bil sir. Naenkrat pa zaslišijo glas: »Lahko dobim vsaj malo sira?« Vsi se odpravijo, da bi našli, kdo jim je to rekel. Med tem časom pa je pojedla Velikanka ves sir na krožniku. Lačni sodniki se vrnejo k malici. Ugotovili so, da jim je nekdo pojedel sir. Velikanka se je tako najedla, da je kar smrčala na krožniku. Začela se je sodba. Sodniki so bili: Krivoglavec - župan, Krivonoga - ravnatelj mišje šole, Joško Koristoljubec - politik in Brezuhec - predsednik države. Prič je bilo pet, če jih že ni bilo pet pa pol. Miš je nesla križ, priče pa so jo spodbujale. Ko so prispeli do cilja, so miši zadali sirjo kazen. Ta kazen je bila, da mora od včeraj naprej delati v tovarni Debeluharja. Miši niso pribili na križ in tako miš dela v tovarni, za kazen pa mora pojesti sira, kolikor ga hoče.

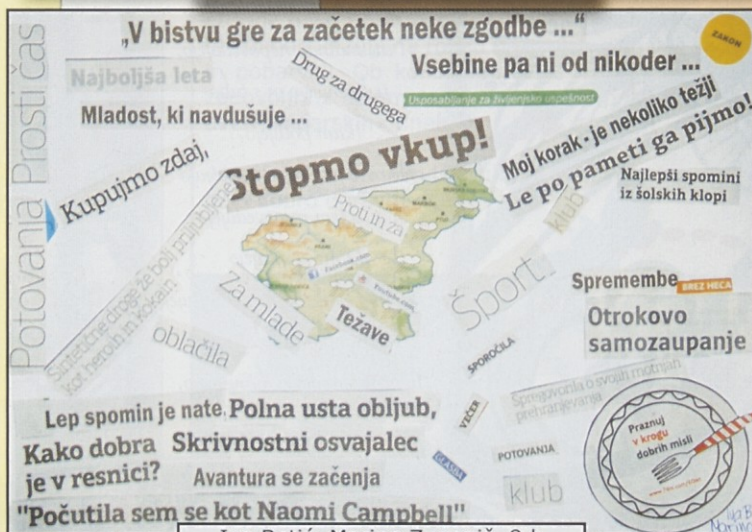
Rene Kekec, 7. b

Lucija Gošnjak, Ajda šterbal, 9.a

Angelika Lajh, Nina Strelec 9.r

Iva Botić, Marina Zupanič, 9.b

LJUBEZEN

*Ljubezen je, ko fant ti reče, da rad te ima,
in te na svetu nikomur ne da.*

*Ljubezen je, ko slaček poljubček na lička dobiš,
v osebo od strahu strmiš,
ves od poljuba zardiš,
in se vsakega dneva veseliš.*

*Ljubezen je, če nekdo na zmenek te povabi,
in tega dneva nikoli ne pozabi.*

*Ljubezen je, ko nekdo ti ob strani ves čas stoji,
ter v objemu s tabo v kotu sloni.*

Tina Zaplotnik, 8.b

LJUBEZEN

*Ko v trebuhu metuljčki se podijo,
se prvi zmenki na skrivaj rodijo.*

*Takrat nisi zbran v šoli,
in delaš napake pri matematični kontroli.*

*Nisi niti lačen niti se ti ne spi,
le ena oseba ti po glavi roji.
S tabo je na vsakem koraku in dihu,
včasih tudi v pesemskem navdihu.*

*Daje ti neko močno energijo,
s trenutka v trenutek vnema kemijo.
Želiš, da bi ostal srečno zaljubljen za vedno,
čeprav ti po nekaj časa postane bedno.*

*Ko pa te čustva nekako minejo,
se ti le še v spomine vrinejo,
Deževen dan odnese slabe spomine v stran,
sončen pa ljubezen obuja – dan na dan.*

Monika Zupanič, 9.b

TAKŠNE ME ŠE NE POZNATE

*Daleč za obzorjem,
daleč za morjem,
morda kje je pravljичni svet,
ki ni kot naš planet.*

*Kjer ljudje ne poznajo izdaje,
kjer svet resnica obdaje,
zamera je neznana beseda,
kjer nihče za tvojimi dejanji ne gleda.*

ROKE

*Roke so del človeškega telesa,
z njimi vozimo kolesa
in plezamo na drevesa.*

*Z njimi se tudi branimo,
da neumnega človeka odstranimo.
Ko z njimi včasih tepem brata,
se mi vedno pripeti zagata.*

*Smilijo se mi, ko nalogo pišejo
in si ves spomin izbrišejo.
Poznajo pa tudi levo roko,
s katero si dostikrat zakuhajo moko.*

*Rade se tudi igrajo,
a takrat mi celo sobo razmetajo.
Te roke mi še zdaj ne gredo iz glave,
takšne so, kot da bi prišle iz čudežne narave.*

Eva Vajda, 6.a

ŠOLSKA MUČILNICA

*Ko prvič stopiš skozi šolska vrata,
eden ali dva solze v očeh imata,
starša se nikakor ne vdata,
mogoče že imaš v šoli kakšnega brata.*

*Na šolo s časom se navadiš,
na prvi šolski dan pozabiš.*

*Šola veliko prijateljev ti predstavi,
kasneje z njimi uživaš na zabavi.*

*V osnovno šolo hodiš zanimivih devet let,
nato pa pride čas, ko ločiš se spet.
Pričakovanja ti dajo nov zalet
in zopet moreš v šolo sedet,
ogromno učbenikov in zvezkov imet,
večina dolgočasnih stvari počet,
tako pa postaneš čisto zadet.*

Tina Zaplotnik, 8.b

ŠTORKO

*Štorko sem, Štorko tja,
z njim se vsak rad igra.
Štorko sem, Štorko tja,
vse otroke razigra.*

*Ko pa Štorko se nasmeje,
to presega vse meje.
Ampak Štorko je tak tip,
da se dvakrat zavrti.*

Angel Patrik Mlinarič, 4.a

*V takšnem svetu bi živela,
kjer bi le dva plamena gorela,
prijateljstvo in ljubezen,
kjer noben način za osvajanje ni neustrezen.*

*Ko bi le obstajal takšen kraj,
kot magičen raj.
Tam od ljubezni kar sije,
a to so le moje iluzije.*

DRAMILO ZA DEVETOŠOLCE

*Hej, ti devetošolec, kaj te skrbi?
Ne najdeš poti?*

*Življenje je lepo,
čeprav greš skozi njega včasih slepo.*

*Včasih odpri knjigo, vanjo se zazri,
čeprav so utrujene tvoje oči.*

*Skozi zgodbo ali rimo,
tvoj slab dan bo hitro mimo.*

*Zdaj odprte so ti vse poti,
greš v svet, kamor ti srce poželi.*

*Srednjo šolo boš izbiral,
si izkušnje za življenje zbral.*

*Le obupati nikdar ne smeš,
saj kaj te čaka lepega, sploh ne veš.*

Iva Botič, 9.b

LJUBEZEN

*Ljubezen kar naenkrat nastane,
ob pogledu nanjo kar dih zastane.
Ne moreš je načrtovati,
ampak se ji le predati.*

*Nič me ni na spregled,
samo strim v njegovo sliko brez besed.
Njega klicala bi na ves glas,
vse ostalo je zame španska vas.*

*Ne vem,
kako naj mu povem,
da zame ostaja le on
moj sladki bonbon.*

*V šoli sploh več ne sledim,
le še tam za okras sedim.
Misli mi švigajo k njemu,
Komu drugemu pa? Ali čemu?*

*Pišem pesem o ljubezni,
a še vedno ne vem, kako naj rečem tej bolezni.*

Nina Strelec, 9.a

*Ampak, saj pravijo,
naj svojih sanj na stran ne spravijo,
naj živimo svoje sanje,
ki naj bodo le prelepo potovanje.*

Nina Strelec, 9. a

SPLET - INTERNET

Učencem, rojenim 1997. leta,
je tečnoba v telo vneta.
Namesto, da bi športali in peli,
oni bi za računalnikom sedeli.

Na voljo jim je ples in petje,
njihova glavna vrlina pa je kletje.
Vsak dan jih narava kliče,
a klic zavrnejo,
in se v facebook obrnejo.

Zdravo bi bilo, če bi se ukvarjali s športi,
čeprav so s temi pojmi malce sperti.

Da bi se učili?
Ah kje pa, to je proti pravilu,
saj to ni po modnem naročilu.

Čeprav fantje na igrišču za žogo norijo
in se takrat malo spotijo,
še jim v tistem času facebook po glavi nori,
in njihove mišice mori.

Nekateri hodijo v glasbeno šolo,
kjer zaigrajo kakšno kolo.
A že to jih močno utruja,
in misel na spanec prebuja.

Ko bi vsaj v šoli sodelovali,
bi doma že lahko kaj prespali,
a ti so taki lenuhi,
da še v šoli spiyo v potuhi.

V teh letih pride tudi ljubezen,
ki še jih od pouka bolj odpelje,
in jim učne misli spelje.
Pred tablo pa nastopi strah in dreget,
včasih ne pomaga niti švinglanje niti šepet.

A zdaj so takšni časi,
da so frajerji tudi na vasi.
Ampak ne tisti, ki se preveč učijo,
temveč tisti, ki se ljubezni posvetijo,
za nogometom norijo,
in med prijatelji blestijo!

Monika Zupanič, 9.b

OD CENZURE DO HIMNE ...

... je šla pot največjega slovenskega pesnika Franceta Prešerna. Živel je v obdobju romantike, pisal izpovedne pesmi, bil predstavnik mlajšega rodu romantikov, objavljaj v Kranjski čbelici..., kasneje pa smo Slovenci del njegove Zdravljice razglasili za himno Republike Slovenije.

V romantiki sta se pojavili dve skupini romantikov: mlajši rod, ki je želel svojo pisavo, izobraževal Slovence, vpeljal novo literaturo ... in starejši rod, ki je želel drugo pisavo, Slovence so imeli za ljudi, ki ne bodo nikoli izobraženi, zmeraj bodo kmetje, spodbujali so ljudsko slovstvo ... Vsaka skupina je seveda izdajala svoje časopise, ljudje, ki so jih oblikovali, pa so: France Prešeren, Matija Čop, Jernej Kopitar in Janez Bleiweis. Časopisi, ki so izhajali, so sledeči: Kranjska čbelica – urednik Miha Kastelic; Kmetijske in rokodelske novice – Janez Bleiweis.

Prešeren je uvedel veliko novih, tujih pesniških oblik, kot so: glosa, gazela, sonet, balada, romanca, ep ... Glos in gazel Prešeren ni posebej pomenoval, ampak jih je samo oštevilčil. Sonetje so Memento mori, O vrba, Apel in čevljar ..., iz sonetov je Prešeren spletel tudi Sonetni venec – 14 sonetov in Magistrale. Balada je Povodni mož, romanca Turjaška Rozamunda in ep Krst pri Savici.

Prešeren je bil mojster vsebine in oblike, saj so kitice Zdravljice, ki je napitnica, v obliki keliha za vino.

Njegovo poznavanje literature se lepo vidi v tem, da je vpeljal nove oblike, pesniška sredstva, v Glosi omenja stare pesnike od Homerja, Danteja... Prešeren se je zgledoval po smernicah tistega časa, po njem pa so se zgledovali in se še danes zgledujejo mnogi pesniki, če drugega ne, dobimo kakšno zanimivo parodijo.

Za mnoge najbolj poznana pesnikova stvaritev je Zdravljica – napitnica, ki je nastala ob »novini leta 1844« in je takrat zaradi samozvestne težnje po enakopravnosti prišla v roko cenzure ter izšla šele revolucionarnega leta 1848, je postala himna samostojne Slovenije. Kitice v Zdravljici so sedemvrstične, v obliki keliha za vino. Pesnik nagovarja prijatelje, mladeniče, mladenke ... Prijatelje nagovarja tako, da jim pove, da je trta obrodila, mladenke s tem, da ni lepše od Slovenke, mladeniče pa s tem, da so up prihodnosti ...

Prešeren je bil za slovensko pesništvo zelo pomemben, saj je naslednjim generacijam omogočil, da so stopile v korak s tujo literaturo, Slovincem je dal vedeti, da je slovenski jezik tudi za umetniško rabo in s tem povzdignil narodno zavest.

Prešernova pesem, ki je najbolj moja, hmmm ... ne vem, če bi to ravno izdal, ker potem ne bo več le moja. Povedal bom samo, da je to Memento mori, kaj več pa »širša javnost« ne bo izvedela, naj ostane odprto, kakor so »noč in dan odprta ... vrata«.

Mitja Kostanjevec, 9. a

MOJA NAJVEČJA POČITNIŠKA VRAGOLIJA (doživljajski spis)

Bilo je povsem običajno počitniško jutro sredi avgusta. Z atijem sva se namenila iti v terme.

Tokrat je bilo malo drugače, saj sva šla s kolesom, z nama pa je šel tudi Aljaž. Peljali smo se ob Dravi, kjer je prijetno pihal nežen veter. Srečali smo mnoge pohodnike in tudi druge kolesarje. Pot je bila dolga, a zelo lepa. Vse bolj se je bližala dvanajsta ura, ko je postajalo vedno bolj in bolj vroče.

Ko smo prispeli, sva z atijem pustila kolesa pri Aljažu, ki je doma zelo blizu term. Ko sem zagledala vodo, sem si želela, da bi v tistem hipu zaplavala in se osvežila. Namestili smo brisače

in kot bi mignil bili v vodi. Z atijem sva šla na vse vrste toboganov. Bilo je zares veselo. Ati je potem skočil s skakalnice, in sicer s treh metrov, nato pa še s petih metrov. Na koncu sem se tudi jaz opogumila in šla na trimetrsko skakalnico. Videlo se je daleč naokoli. Skočila sem! To bi storila še nekajkrat, a približevala se je nevihta in morala sva se odpraviti. Kolesarila sem zelo hitro. Le pri mostu sva imela kratek počitek, za kak požirek vode. Nevihta se je vse bolj približevala in kljub najini hitrosti je že začelo deževati. Deževalo je vse bolj in bolj, a k sreči sva bila že doma.

Ta dan ne bo šel kar tako v pozabo, saj sva se imela čudovito!

Pia Majerič, 5.a

SREČA V NESREČI

Nekoč se je na samotni kmetiji skotilo pet majhnih muck. Toda niso imele sreče. Mucke so stlačili v vrečo, jo zavezali in odvrgli v globoko reko. Od vseh petih muck je preživela le ena, saj ji je po čudežu uspelo raztrgati vrečo in splavati do najbližjega brega.

Nebogljena mucka se je čisto sama potikala po ulicah, vendar se ji je nekega dne nasmehnila sreča. Neka prijazna deklica z imenom Lina jo je vzela k sebi domov ter jo oskrbovala z vso ljubeznijo, ki jo je premogla. Lina je svojo mucko zaradi njene bele lise na hrbtu poimenovala Liska.

Nekega čisto običajnega dne, po Lininem odhodu v šolo, se je v hišo pritihotopil buldog in mucko pregnal iz hiše. Na ulici jo je za kožušček zgrabila ogromna bleda roka. To je bil hudoben živinozdravnik Polde. Odnese jo je in jo vrgel v umazano celico v svojem laboratoriju.

Lina je bila vsa iz sebe, ko je opazila, da muce ni nikjer. Slutila je, da ima tukaj prste vmes hudobni Polde. Skovala je drzen načrt. Zgodaj zjutraj je odšla iz hiše in se pritihotapila do Poldovega laboratorija. Brez težav je rešila mucko iz ujetništva. Pri begu pa jo je presenetil zanikrni Polde z injekcijo v roki. Ravno je hotel narediti poizkus z injekcijo cepiva, s katerim je želel doseči, da bi živali govorile. Z injekcijo je zamahnil proti mucki in jo samo oplazil ter si po nesreči zaril injekcijo v svojo levo roko. Zgodilo se je to, da je mucka prestrašeno zaklicala: »Pusti me pri miru, ti človeška nadloga!« Živinozdravnik Polde pa je začel milo mijavkati. Lina se je prestrašila, vendar se ni dala motiti, pač pa je hitro zgrabila mucko in odhitela domov.

Odslej jima nikoli ni bilo dolgčas, saj je bila Liska spretna mačja govornica. Pripovedovala je krasne mačje pravljice, ki jih je Lina nadvse rada poslušala. Obe sta srečno živeli vse do konca svojih dni.

Nika Ciglar, 6.A

MOJE POČITNICE

Med počitnicami smo bili v toplicah, da sta si mama in ata malo odpočila. Bilo je zelo lepo, saj smo se kopali, se zabavali in vozili po toboganu z atijem in sestrico. Najraje sem se kopala v bazenu z valovi, ker je bilo zabavno, kot da smo na morju. V večernih urah, ko smo prišli domov, smo se najedli, stuširali in kasneje popadali v postelje in od utrujenosti zaspali.

Vanesa Tornar, 4.b

MOJE POČITNICE

Moje počitnice so se začele z morjem.

Moja mami je praznovala rojstni dan. Na morju smo bili pet dni. Tam sem spoznala prijateljico, ki ji je bilo ime Živa. Skupaj sva se kopali v vodi, hodili na sprehode in igrali. Imeli smo se zelo lepo.

Vendar počitnic še ni bilo konec. Po tem potovanju sem šla zopet na morje. Na morje sem šla z bratrancem in sestrično. Tam sem spoznala tudi dvojčka. Vendar niso bili samo veseli trenutki, ampak tudi žalostni. V ribniku pri nas doma so nam poginile vse ribice, razen ene. Dobili pa smo tudi dva nova papagaja. Ime jima je Kiki in Riki.

V počitnicah nisem samo uživala. Imela sem tudi obveznosti. Svojo sobo sem morala vsak dan očistiti in posesati. Tudi svežo vodo sem vsaki dan nalila za papigi. Mami mi je napisala tudi nekaj računov in kaj za prebrati.

To so bile moje počitnice, ki so bile zelo lepe, vendar pa tudi zelo kratke.

Nika Keres, 4.b

MAČKA

Glavo ima okroglo in na njej ima dve ušesi, oči, nos in usta. Telo ima bolj podolgovato in pokrita je z dlako. Zada pa ima rep. Noge so gibljive in tanke in so štiri. Premika se normalno hitro, če je v nevarnosti, pa teče. Živi lahko kot udomačena žival pri ljudeh. Hrani se z mlečnimi in mesnimi izdelki. Rada pa je tudi brikete in miši. Razmnožuje pa se tako, da ima okoli meseca maja od dva do osem mladičev, ki jih namesti na najbolj skrito in udobno mesto, kar jih najde. Rabimo jo zato, da nam lovi miši in da si z njo krajšamo čas. Njene posebnosti pa so: ima zelo razvit vid in sluh, čistili so jo že v faraonovih časih, pri padcu z višine se vedno ulovi na noge, zelo dobro pleza in vidi v temi.

Miha Majcen, 3.b

MOJ DELOVNI DAN

Zjutraj me zbudi budilka. Potem se pripravim za šolo in grem do avtobusne postaje. Z avtobusom se peljem do šole. V šoli se naučim veliko novega. Ko se šola konča, grem domov z avtobusom. Ko pridem domov, gledam televizijo in naredim nalogo. Grem ven, sem na računalniku in se igram. Pojem kosilo. Zvečer se umijem in grem spat.

Viktorija Puc, 3.b

POREDEN IN NAGAJIV BRAT

Na žalost imam mlajšega, porednega, nagajivega in živahnega brata. Še bi se dalo naštevati, ampak bi predolgo trajalo. Včasih se mi celo zdi, da je z drugega planeta in da so ga Marsovci poslali, da bi mi delal preglavice. Hodi v četrti razred in redno pozablja domačo nalogo. Ne ve, kdaj je vprašan ali pa kdaj pišejo test. Vedno mi nekaj teži ali me jezi. Včasih, ko mi je dolgčas, pa tudi jaz njega. Ampak samo takrat, ko je nujno potrebno.

Tako je bilo tudi tistega dne. Bila sva sama doma. Ker mi je postalo dolgčas pri matematični knjigi, sem rajši šla »na sprehod« v Simonovo sobo. Zalotila sem ga pri pisanju domače, kot on pravi »nadloge« iz njegovega ne prav oboževanega predmeta slovenščine. Tokrat je bilo še posebej zanimivo, ker je pisal spis o astronautu, katerega si je izbral za poklic. Spise pa on piše kot pravi polž. Meni gre to kar dobro od rok. Ko sem videla njegov kot vedno »kracasti« zvezek, sem se odločila, da mu bom pomagala tudi brez njegovega dovoljenja. Rekla sem mu, da mu ta poklic res pristaja in da bi tudi jaz rada, da bi za nekaj časa odšel na Luno k

Marsovcem, kamor tudi spada. Potem sem bila prijaznejša in sem mu svetovala, naj si izbere kakšen bolj »slovenski poklic«. Mislim, da mu nisem dala preveč dobrega nasveta, saj je takoj za tem že sledila »pufka« in začel se je prepir, ki se je sprevrgel v rahel pretep. Ker pa hodi h karateju, se mi je zdelo, da sem zanj boksarska vreča, na kateri vadi karatejske udarce.

Ko je prišla domov mama, me je brat spet zatožil in na koncu sem bila kriva seveda jaz. Dobila sem kazen - brez televizije in računalnika. V tistem trenutku se mi je zdelo, da bi ga res najrajši poslala na Luno in mu vrnila karate udarce. Ampak če bo on še naprej hodil na karate, jaz pa v glasbeno, bo to nemogoče. Na koncu pa sem le ugotovila, da je boljše delati svojo domačo nalogo, kot pa se vtikati v bratove stvari. Naslednjič, ko pa bo zares nujno, bom poskusila na drugačen način.

Eva Vajda, 6. a

ZALJUBLJENI MROŽ

A veste, kaj je mrož? »Seveda vemo, kaj nam postavljaš neumna vprašanja,« mi boste odgovorili. Pa veste tudi, da je lahko tudi on zaljubljen? Ne, tega pa niste vedeli, zato preberite naslednjo zgodnico in spoznali boste, da se lahko zaljubijo tudi mroži in ribe.

Neke vroče sobote, takoj po zajtrku, se je gospod Mrož, ki je letoval v Portorožu, odpravil na plažo, v svoji stari plavalni obleki, z novim klobukom in sončnimi očali.

Svoj ležalnik postavi v senco največjega bora. Namaže se s piz buin kremo, v roke vzame svojo najljubšo knjigo in se udobno zlekne na ležalnik. Ko pride že do 378 strani, ugotovi, da se mora osvežiti. Ko pa se približa obali, zagleda sinje modro Pajčolanko. Oblečena je bila v snežno belo poletno oblekico, njene oči pa so bile modre kot najgloblje morje. Gospod Mrož je na široko odprl usta in čakal, da se spet zave.

Neznana sila ga je vlekla k ribici, da ga je razum komaj dohajal. Ko se je opogumil in stopil pred Pajčolanko, mu je jezik kar otrpnil, kajti vanj se je zazrla z očmi modrimi kot morje, ustnicami blede rožnate barve, okrog glave pa so ji poplesavali rahlo valoviti, kot ebenovina črni lasje. Ko se je Mrožu spet vrnil dar govora, jo je pozdravil, se predstavil, nato pa tudi njo vprašal, kako ji je ime. Predstavila se je kot gospodična Riba. Čeprav ime ni bilo nič posebnega, se je Mrožu zdelo, da sliši najpopolnejšo simfonijo, kar jo je slišalo živo bitje. Mrož je Ribo povabil na sladoleđ, a se je opravičila in odhitela. Zato je bil malo žalosten, a je tolažil, da ima Riba druge opravke.

Naslednji dan se je spet odpravil na plažo, vendar si je nadel novo plavalno obleko in črtast klobuk, saj je na Ribo hotel narediti vtis. Ves čas je oprezal za njo, da je slučajno ne bi prezrl. Namesto Ribe je na plažo prišla ribica, ki je imela prav tako črne lase in modre oči, le da je bila za razliko od Ribe bele barve z oranžno liso na čelu. Mrožu se je zdela čudovita, a ni je bilo pod soncem lepše od Ribe. Ribica je stopila do njega in ga ogovorila. Vprašala ga je, kdo je in če se ima v Portorožu lepo. Mrož se je predstavil, nato pa tudi njo vprašal po imenu. Odgovorila ja, da ji je ime Isabella, a jo vsi kličejo kar Bella. Takrat je Mrož zagledal Ribo. Vljudno se je poslovil od Belle in skoraj »poletel« k Ribi. Vprašal jo je, če bi šla z njim na promenado. Riba se je izgovorila, da nima primerne obleke. Mrož se je ponudil, da ji jo kupi. Ko pa sta šla kupit novo obleko, je Riba našla cel kup lepih oblek, zato se ni mogla odločiti, katero naj izbere. Naš zaljubljenec, ki je imel seveda debelo denarnico, ji je kupil kar štirinajst oblek. Nato se je Riba kar naenkrat spomnila, da ima druge opravke, zato jo je Mrož namesto na promenado odpeljal kar v njen hotel.

Mrož se je odločil, da mora shujšati, da bo Ribi všeč. Začel je hoditi na fitnes in ves dan pil le vodo. Naslednji dan se je s tremi litri vode odpravil na plažo. Tam je spet srečal Bello. Veselo sta se pogovarjala, dokler je ni zaradi Ribe odslovil. Riba mu je rekla, da bo šla z njim na promenado, potem pa se je spomnila, da nima čevljev. Ko ji je Mrož kupil osem parov čevljev, se je izgovorila, da se je loteva migrena. Riba je noč ponovno preživela v hotelu. Tako je šlo iz dneva v dan.

Nekega dne pa je gospodično Ribo zagledal na plaži z nekakšnim smešnim Rakom. To ga je tako prizadelo, da ni mogel niti odvrniti pogleda. Nenadoma se je za njegovim hrbtom pojavila Bella. Vprašala ga je, kaj se je zgodilo, in on ji je povedal vse od začetka do konca. Ko je Bella slišala vso zgodbo, mu je rekla, da ga je Riba le izkoriščala. Povedala je tudi, da to naredi z vsakim, ki se zaljubi vanjo. Gospod Mrož je spoznal, da ga je Riba res samo izkoriščala. Odločil se je, da bo pustil Ribo pri miru, sam pa se poročil z Bello in skupaj sta živela do konca svojih dni.

JAZ, BUTALSKA PAMET

Bila je jesen in tudi me, majhne miši, smo slišale za Butale, mesto, kjer imajo najboljši sir. V mestu, kjer prebivam, kakšnih sto mišokorakov za Butalami, pa je živ dolgčas.

Ta dan je v našo krčmo prineslo prav Butalce. Le tistikrat je krčmar lovil nas, miši, po kleti. Mu je ena ušla, je skočil k drugi, mu je ta ušla in hop! - me je zgrabil in vtaknil v votel sod ter ga zamašil. Kasneje je nekaj cingljalo in sod se je odprl in ob prvi priliki sem skočila ven in se zaletela v brke nekemu možakarju, nato pa stekla v prvo največjo hišo.

Ko sem se zatekla na veliki stol, so me nek Malouhonožec, Vinkodajsa in Mokrohlačec povpraševali, kakšna bo lani letina, ali bo ravnatelj Butošole postavil redkord in preskočil Butalsko sredi cestno svetilko,...Odgovorila sem jim v miščini : mi, mi, mi, mi - oni pa vsi začudeni, kako imajo pamet pametno in da naj bi govorila sam pamet jezik. Že sem jim mislila pobegniti, ko je v sobo vstopil velik, močan, v živorumenih čevljih, sam župan Slamonosni. Prijel me je in nesel na prosto, kjer so se mi vsi klanjali in se spraševali, od kod toliko pameti in znanja.

Odslej sem živela pri kuharici Janezki, ki pa je kuhala juho v posodi za palačinke, za kosilo so bili ocvrti papirčki jagodnih bonbonov, za večerjo pa pohana mačja dlaka. Uh, te Butale, če bi vedele, kaj je to pamet, bi se na smrt čudile. In veste, kaj je pamet? Ja, tisto kar manjka v njihovih glavah. Pa sem se odločila iti na potep. S seboj sem vzela eno pohano mačjo dlako, si jo zavezala v ruto in se odpravila. Na poti sem videla malo uš, po imenu Sprinca Marogla, ki se je sončila na travni bilki. V ozadju je sedem fantov igralo nogobut, sredi ribnika pa so race delale prevale. Res so čudni, ti Butalčani. Najbolje bo, da se vrnem h kuharici Janezki. Ko sem takole pohajkovala po travniku, sem že od daleč zagledala plakat, na katerem je pisalo:

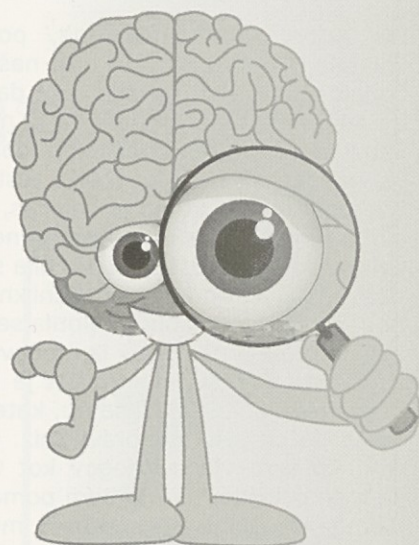
POZOR VSEM BUTALCEM!

Sporočamo, da se bo včeraj izgubila Butalska pamet. Upamo, da ni zašla, saj so Butale skoraj velike. Prosimo, ne zamenjajte jo za miš, ker to že ni.

Vaš policaj: Vsepoznanko

Ojoj! Ni me par ur, pa zunaj že visijo plakati. Hitro sem se namenila v županovo hišo. Zelo se me je razveselil, zato mi je priredil zabavo, na katero niso smeli priti Tepanjčani. Zabava ni trajala do lani, je pa trajala do gasilskega doma v Butalah. Butale niti niso tako butaste, kot se zdi, ampak dobrega srca.

Pia Majerič, 5.a

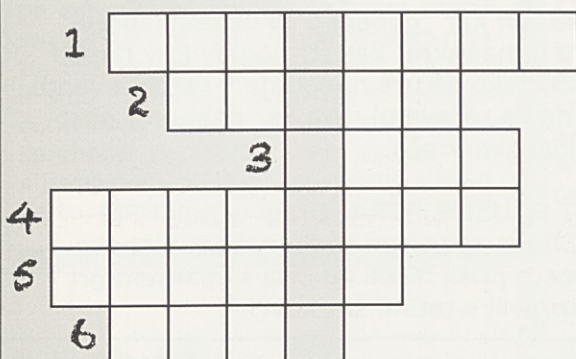

Larisa Kumer, 6.a

MALO ZA ŠALO MALO ZARES

Reši križanko, da boš prišel/la do rešitve, ki je povezana z običaji v občini Markovci.

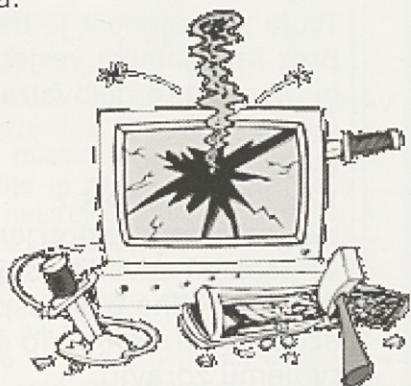

- 1-Ime naše občine.
- 2-Nadpomenka za: nogomet, košarka, atletika,...
- 3-Pustna maska, v kateri sta vsaj dve osebi.
- 4-Vinorodna dežela.
- 5-V Sloveniji imamo 212 _____.
- 6-Prihaja iz naših krajev.

ČRNA KRONIKA

Ubogi Miha iz 3. razreda je izgubil svojo preljubno ljubezen Petro. Naše sožalje.

V spomin računalniku od lastnika Nejca iz 5. razreda.

Naše sožalje uničenemu zvezku Aljaža iz 2. razreda. Zvezek je skočil v kuhano mleko. Seveda je na kraju nesreče tudi umrl.

Jernej Golob, 8.b

RECEPTI

Ste v zagati, ker ne veste, kako se učiti? Učite se in se učite, pa ni efekta?

Kako pridobiti ali ohraniti prijatelje? Ne veste?

Predstavljamo vam dva super receptka, taka, ki jih potrebuješ dan za dnem.

RECEPT ZA PRIJATELJSTVO

Vzemi nekaj gramov smeha, ščepec nagajivosti, olupek skrivnosti. Vse skupaj zmešaj z nič ljubosumja, dodaj malce večnosti, zvrhano žlico iskrenosti. Vse posuj z zaupanjem. Postreži z nekaj strpnosti. Posladkaj se z njim, preden se začneš družiti s prijatelji.

Navodilo: Jemlji po potrebi.

PS: Prijatelji se bodo kar lepili nate!

Patrik Šešerko, 8.b

RECEPT ZA UČENJE

SESTAVINE:

2dl trme
10 min prostega časa
sredstvo za odvzemanje lenobe
skodelica vode
ščepec potrpljenja

POSTOPEK:

V veliko skledo vlijte skodelico vode in dodajte 2 dl trme. To mešajte 2-3 minute. Med mešanjem dodajte prosti čas in sredstvo za odvzemanje lenobe. To mešanico vlijte v kozico in kuhajte na zmernem ognju. Po 15 minutah kuhanja ohladite zmes v hladilniku. Ko je to ohlajeno, vsipajte vanjo ščepec potrpljenja in napitek je nared.

NAVODILA ZA UPORABO:

Napitek spijte 15 minut pred učenjem.
Sigurno deluje.

Jernej Golob, 8.b

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Bova sina poimenovala po starem očetu?«

»Si neumen? Otroka pa res ne moreva poimenovati dedek!«

Tine in Lojze plezata po previsni steni. Tinetu se izruje klin in pade v globino čez previs. Lojze zavpije: »Tine, si še živ?!« »Za zdaj še! Še padam!«

Teorija je, če vse veš in nič ne deluje. Praksa je, če vse deluje, pa nihče ne ve, zakaj. V računalniškem podjetju so združili teorijo in prakso: nič ne deluje in nihče ne ve, zakaj.

Tovarišica vpraša Janezka: »Janezek, kakšnega spola je veter?« »Moškega.« »Pravilno. In zakaj?« »Janezek odgovori: »Zato, ker ženskam krila dviguje.«

»Janezek, kje imaš spričevalo?« vpraša oče. Janezek: »Posodil sem ga Petru, da bo z njim prestrašil očeta.«

Direktor živalskega vrta se je oglasil na policiji in povedal, da je iz živalskega vrta ušel slon.

»Ima kakšna posebna vidna znamenja, po čemer bi se ga dalo prepoznati?« ga je vprašal policist.

Stara gospa pride v trgovino z računalniki. Prodajalcu reče: »Ta računalnik ima pa veliko gumbov.« »Da, spoštovana gospa, z zadrgami bi zgledal precej neumno.«

Na svetu živi 6 milijard ljudi! Od tega 2 milijardi spi, 2 milijardi jih dela, 1 milijarda in 999999999 jih žura, en butec pa bere vice.

Za vas zbrala:
Jernej Golob, 8.b in
Alen Kupec, 8.b

STRIC HAUSMEJSTER "GUČI":

"Sen se odločo, ke van bon napravo, sküpsk-lonfo besedilo, s kerin bon povedo problem največje težave, ki se dogaja med poukom ne, in to je spanje, ne."

Veliko učiteljev in tudi staršev si zastavlja vprašanje: "Zakaj naši otroci oz. učenci pri pouku ne sodelujejo oz. največkrat tudi spiijo?" Vzrok tiči v nezanimivi temi pogovora, ki ga načne učitelj. Največkrat predava snov, ki učence utruja in jih sploh ne zanima. Zaradi utrujenosti, predolgega gledanja skozi okno, štetja avtomobilov ter iglic na drevesu in dolgčasa, jih kar "pobere". To učitelje spravi ob živce in naenkrat kar strmoglavijo v napad živčnosti. Tako se ura nadaljuje v razčiščevanju problemov s težavami. Ura kar naenkrat postane peklensko vroča.

NASVET HAUSMEJSTRA: Dragi učitelji! Predavajte bolj zanimive teme, ki bodo učencem sedle nekam globoko, ker drugače tako ali tako ne boste prišli nikoli do dna s spanjem pri pouku. "Tak bote vsej neke napravili s totimi šmrkavci."

Ana Ambrož, 8.b

Saša Kolarič, 8.a

ALI SI ZASVOJEN Z RAČUNALNIKOM?

Koliko časa na dan si na računalniku?

- a. 1 uro
- b. 2 uri
- c. pol ure

Kaj delaš na računalniku?

- a. brskam po spletu
- b. igram igrice
- c. berem novice

Katera znamka ti je všeč?

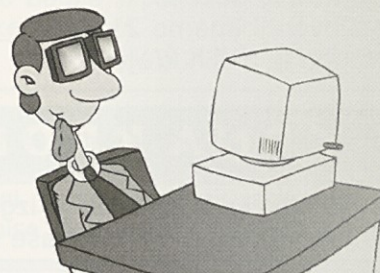
- a. Phillips
- b. Apple
- c. Samsung

Kdaj si na računalniku?

- a. ko je le možno
- b. takoj po pouku
- c. zvečer

Kakšen računalnik imaš?

- a. sobni
- b. prenosni
- c. nimam računalnika

Največ A-jev:

Tvoja zasvojenost je delna. Brez računalnika verjetno ne bi tako dobro deloval/a.

Največ B-jev:

Tvoja zasvojenost z računalnikom je potrjena. Tega se poskusi odvaditi, saj boš čez čas vedno bolj zaspan/a oziroma utrujen/a. To škoduje tvojemu zdravju.

Največ C-jev:

Z računalnikom nisi preveč zasvojen. Uporabljaš ga le po potrebi.

NA OBISKU V NEMČIJI

V OŠ Markovci se že tretje leto zapored povezujemo z učenci iz tujine, in sicer preko projekta Comenius, ki ga vodita učiteljici Vida Vajda in Melita Vidovič. Obiskali smo že šole na Nizozemskem in v Belgiji. Letos smo se odpravili v Nemčijo, zraven Vide in Melite nas je spremljala tudi učiteljica Irena Muršec. Pri projektu smo lahko sodelovali učenci, ki smo pripravili in predstavili seminar-ske naloge o Nemčiji v nemščini in v angleščini.

V torek, 22.5., smo se okrog polnoči z avtobusom odpravili proti Nemčiji. Na poti smo sprva bili zelo živahni, a kar hitro smo zaspali. Tu in tam smo postali ob avtocesti, a ko smo se zares zbudili, smo prispeli v Ulm. Ulm je nemško mesto, poln trgovin in lepih stavb. Ogledali smo si Ulmško katedralo z najvišjim cerkvenim stolpom (Ulmer Münster), se sprehodili po mestu, nato pa pot nadaljevali proti razglednemu stolpu v Stuttgartu. Ko smo se z vrha nagledali Stutt-

garta, nas je pot zanesla še v Francijo, in sicer v mesto Strassbourg. Tudi tukaj smo si ogledali katedralo Notre dame, videli smo francoske tramvaje, ki vijugajo po ulicah, privoščili smo si sprehod po mestu in si ogledovali njihove znamenitosti. Za tem pa končno; vse bližje smo bili cilju! Naš cilj je bil Gengenbach v Schwarzwald, kjer smo preživeli štiri dneve v mladinskih domovih s prijatelji iz Nemčije in Nizozemske. Ob prihodu smo se najprej spoznali z učenci iz Nizozemske in Nemčije, nato pa svoje stvari razpakirali in se namestili v sobah. Naslednje jutro smo se takoj po zajtrku odpravili na kmetijo. Takrat se nam je pridružil še nekaj nemških učencev, s katerimi smo se hitro ujeli. Na kmetiji pa smo se razdelili v štiri skupine; vsaka skupina posebej je pripravila kmečke dobrote. V naši skupini smo izdelali domače maslo in se naučili, kako poteka izdelava le-tega. Ogledali smo si vse prostore na kmetiji in se ob tem tudi veliko naučili.

Za kosilo smo si privoščili delo drugih skupin, in sicer zelenjavno juho in ... Ko smo se vsi najedli, pa smo se skupaj odpravili na adrenalinske sani v bližini, kjer smo nekateri že začeli izgubljati svoje glasove. Za tem smo se odpravili v delavnico, kjer izdelujejo lesene maske, jaslice, spominke, ... Naši sošolci so z veseljem nadeli na glavo grozne maske, s katerimi so se fotografirali. Na koncu dneva so nam nemški učenci razkazali mesto Gengenbach. Poleg ogleda mesta smo tako tudi preizkušali svoje znanje nemščine. Vsi lačnih trebuhov smo komaj čakali na večerjo v domu, nato pa druženje zunaj. V četrtek zjutraj pa smo najprej odšli na sprejem k mestnemu županu, ki nam je tudi predstavil zgodovino mesta. Potlej pa so nas nemški učenci, že kot prejšnji dan, odpeljali na ogled po mestu. Peš smo nato odšli v njihovo šolo, kjer so nam

učenci po skupinah razkazali njihovo šolo, fitness in igrišče. Med kosilom v šoli pa nam je učiteljica povedala, naj pohitimo, saj se bomo Markovčani odpravili v bližnji zabavišni park, in sicer v Europa park Rust. No ravno tukaj smo ostali kar brez glasu. Kljub temu, da nas je bilo zelo strah, ko smo se spuščali po različnih gigantskih toboganih (vlak smrti), smo se seveda imeli zelo super. Ko smo prispeli nazaj v domove, pa so nam Nemci pripravili 'Grill Fest'. Na zabavi smo se še bolj spoznali z Nemci in Nizozemci ter se skupaj zabavali. Po prespani zadnji noči pa smo se od vseh

le poslovili in se odpravili na pot domov. Med dvanajsturno vožnjo domov smo se večkrat ustavili, in sicer v Allianz Areni, kjer smo si od znotraj ogledali stadion, garderobe in njihovo kongresno sobo. To je bilo nekaj za oboževalce nogometa! Za konec pa smo obiskali tudi Mc Donalds v Münchnu in si na hitro ogledali mesto. Potem pa smo na žalost bili vse bližje Sloveniji. V Markovce smo prispeli okrog polnoči in tako se je naše potovanje zaključilo. Imeli smo se odlično, a bilo je prekratko.

Monika Zupanič, 9. b

9.A: Nina Bezjak, Lucija Gošnjak, Jaka Horvat, Gašper Janžekovič, Nejc Janžekovič, Aleks Klinc, Mihaela Kodrič, Katja Kolarič, Mitja Kostañjevec, Simon Kostañjevec, Monika Meznarič, Nina Strelec, Ajda Šterbal, Blaž Tement, Katja Vajda, Rok Žuman
Razrednik: Drago Prisan

9. RAZRED

šolsko leto 2011/2012

9.B: Tadej Ahac, Blaž Bezjak, Sašo Borjak, Iva Botič, Benjamin Čeh, Janja Golc, Amadeja Jurič, Iris Kodrič, Petra Kristovič, Nejc Kukovec, Angelika Lajn, Tadej Pihler, Thomas Polanec, Blaž Vidovič, Lucija Vinček, Marina Zupanič, Monika Zupanič
Razredničarka: Irena Kržanec